



SVĚTLO



TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

29. ČÍSLO / XXII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

20. ČERVENCE 2014

Z obsahu:

**K míru je třeba větší
odvahy než k válce**

Promluva Svatého otce
Františka při setkání
s prezidenty Izraele
a Palestiny 8. června 2014

- strana 2 -

**Malá Arabka -
blahoslavená Maria od
Ukřižovaného Ježíše (2)**

P. Mieczysław
Piotrowski TChr

- strana 4 -

**Ježíš mluví o svém
svatém požehnání**

- strana 6 -

**Svatý Šarbel se na mě
podíval a řekl: „Já tě
budu operovat!“ (1)**

- strana 7 -

Mezi životem a smrtí

P. Mieczysław
Piotrowski TChr

- strana 8 -

**Putování s anděly
aneb po stopách českého
krále pěšky do Cách**

Karel Kavička

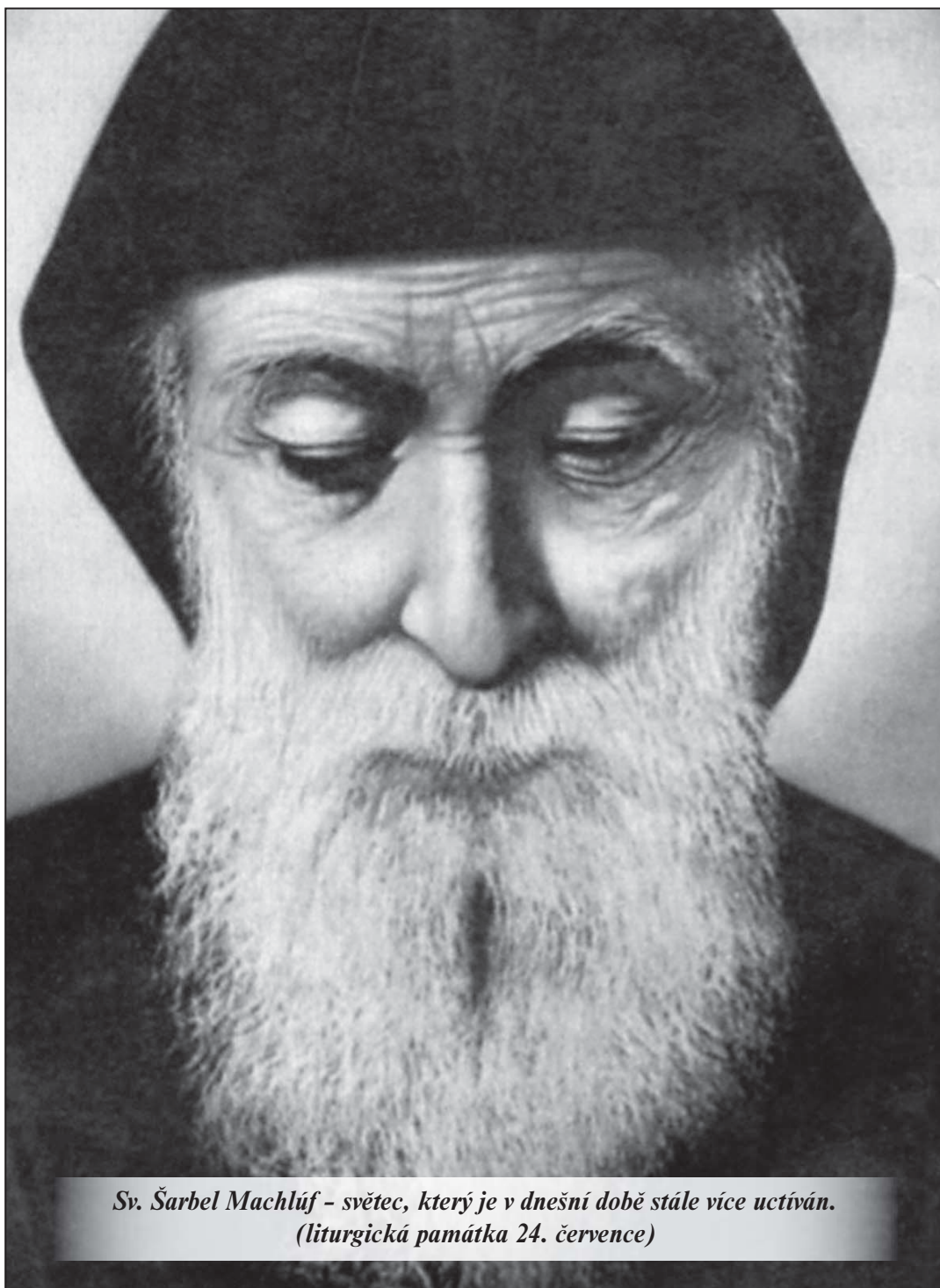
- strana 10 -

**Boj o záchranu
afrických albínů**

- strana 12 -

**Okružní dopis k výstavbě
katedrály „Matky všech
národů“ v Kazachstánu**

- strana 13 -



*Sv. Šarbel Machlúf - světec, který je v dnešní době stále více uctíván.
(liturgická památka 24. července)*

Editorial

Ve čtvrtek 24. července si katolická církev připomíná sv. Šarbela Machlúfa, který je libanonským „zázračným světce“. Zdá se, že svět začíná tohoto poustevníka objevovat jako světce dnešní doby. Sv. Šarbel nezachraňuje jen lidská těla, ale především přivádí duše ke spáse. Jedno ze svědectví o uzdravení na jeho přimluvu předkládáme našim čtenářům. (str. 7)

Tváří v tvář možné smrti těla se nabízí otázka: Co je v okamžiku smrti? Odpověď nalezneme v textu P. Piotrowského, který velmi srozumitelně vysvětluje stav klinické smrti a následně otázku osobního soudu v okamžiku smrti. (str. 8) Připomíná, že život zde na zemi je pro každého člověka dobou definitivního dozrávání k věčné lásce v nebi, nebo časem směřování k absolutnímu egoismu a k věčné záhubě.

Právě egoismus, lidská pýcha (podléhající zvláště satana) je příčinou veškerého zla ve světě. Jak praví svatí katolické církve, matkou a učitelkou všech ctností je pokora. Tak i bl. Maria od Ukřižovaného Ježíše (str. 4) říká, že Ježíš má rád maličké, slabé, nemá zálibu v pyšných. Nejde však o slabost ve smyslu ustrašenosti, že nic v tomto světě nezmůžeme. Kdyby tomu tak bylo, pak by neměly smysl všechny výzvy Pána Ježíše, Panny Marie, svatých a světic, velkých duchovních otců k modlitbě volající Boha na pomoc. Sám Ježíš nám pak dává podíl na svém vítězství – ve svátostech pokání a eucharistie.

Volat k Bohu o pomoc může každý člověk, i nevěřící. Důležité je, aby si pak prosící modlitebník nechal Bohem skutečně pomoci, a to i takovým způsobem, který nebude odpovídat jeho vlastním představám. A nemusí jít jen o osobní záležitosti, v případě politiků může jít i o život celých národů. Proto se vracíme v době, kdy lidé na mnoha místech naší planety jsou každodenně sužováni hrůzami války anebo hrozí na jiných místech její propuknutí, ke slovíčkům a modlitbě Svatého otce Františka za mír ve Svaté zemi, jak je pronesl při setkání s prezidenty Izraele a Palestiny ve Vatikáně. Bez Boží pomoci, o kterou však je třeba úpěnlivě prosit, nebude lidská pýcha poražena a mír nebude moci být nastolen.

Na závěr zdánlivá maličkost – požehnání církve. Jak se podečňuje! (str. 6) Je to, žel, obraz malé víry člověka. V době prázdnin, o poutích, při mnoha dalších příležitostech: budeme-li mít možnost, přijímejme požehnání kněze. Skrze něj vstupuje do našeho života Ježíš, který nás chce ochránit proti Zlému. Budme dětmi požehnání, pak budeme také pro jiné všude požehnáním.

Daniel Dehner

K míru je třeba větší odvahy než k válce

Promluva Svatého otce Františka při setkání s prezidenty Izraele a Palestiny 8. června 2014

Páni prezidentí! S velkou radostí vás zdravím a rád bych vám a vašim váženým delegacím nabídl stejně vřelé přijetí, jakého se mi dostalo od vás během mojí nedávno skončené pouťi do Svaté země.

Z hloubi srdce vám děkuji, že jste přijali moje pozvání a přišli sem, abychom společně prosili Boha o dar pokoje. Doufám, že toto setkání bude začátkem nové cesty ke hledání toho, co spojuje, aby bylo překonáno to, co rozděluje.

Děkuji Vaší Svatosti, ctihodnému bratru Bartolomějovi, že jste spolu se mnou přijal tyto vážené hosty. Vaše účast je velký dar, cenná opora a svědectví cesty, kterou jako křesťané jdeme k plné jednotě.

Vaše přítomnost, pánové prezidentí, je velkým znamením bratrství, které činíte jako Abrahámovi synové, i konkrétním výrazem důvěry v Boha, Pána dějin, který v nás dnes vidí bratry a touží nás vést po svých stezkách.

Toto naše setkání invokující mír ve Svaté zemi, na Blízkém východě a na celém světě provázají modlitby mnoha lidí, náležejících k různým kulturám, zemím, jazykům a náboženstvím, lidí, kteří se modlili za toto setkání a nyní se v téže invokaci připojují k nám. Je to setkání, které odpovídá na vroucí touhu těch, kteří touží po míru a sní o světě, kde budou muži a ženy žít jako bratři a sestry, a nikoli jako protivníci či nepřátelé.

Páni prezidentí, svět je dědictví, které jsme dostali od svých předků, ale je také výpůjčkou našich dětí, které jsou unaveny a umdlévají v důsledku konfliktů a touží po úsvitu pokoje, dětí, které nás žádají, abychom strhli zdi nepřátelství a vydali se cestou dialogu a pokoje, aby triumfovaly láska a přátelství.

Mnoho, příliš mnoho těchto dětí se stalo nevinými oběťmi války a násilí, květinami vytrženými v plném rozkvětu. Je naší povinností, aby jejich oběť nepřišla nazmar. Jejich památka nám dodává odvahu, sílu vytrvat v dialogu za každou cenu, trpělivost sprádat den za dnem stále pevnější tkanivo uctivého a pokojného soužití ke slávě Boží a pro dobro všech.

K nastolení míru je třeba odvahy mnohem více než k rozpoutání války. Je zapotřebí odvahy, abychom souhlasili se setkáním a odmítali střet, přitakali dialogu a odmítli násilí, přitakali vyjednávání a odložili nevraživost; přitakali smlouvám a odmítli provokace; přitakali upřímnosti a odmítli dvojakost. K tomu všemu je zapotřebí odvahy, velké síly ducha.

Dějiny nás učí, že pouze naše síly nestačí. Vícekrát jsme byli blízko míru, ale Zlý jej dovedl různými prostředky překazit. Proto jsme tedy, protože víme a poznáváme, že potřebujeme pomoc Boží. Nežríkáme se svých odpovědností, ale vzýváme Boha v úkonu maximální odpovědnosti tváří v tvář svému svědomí a svým národům. Zaslechli jsme povolání a máme odpovědět. Povolání přerušit spirálu nenávisti a násilí, a přerušit ji slovem „bratře“. Abychom však toto slovo vyslovili, musíme pohlédnout k nebi a rozpoznat v sobě syny jediného Otce.

K Němu se obracím v Duchu Ježíše Krista a prosím o přimluvu Pannu Marii, dceru Svaté země a naší Matku:

Pane, Bože míru, slyš naši modlitbu! Mnohokrát a dlouhá léta jsme zkoušeli řešit svoje konflikty svými silami a také svými zbraněmi. Tolik nevraživosti a temnot, tolik prolité krve, tolik zmařených životů, tolik pohřbených

Dokončení na str. 13

Pohled na lány, na kterých dozrává obilí, poskytuje Pánu příležitost, aby tento obraz použil k podobenství o Božím království. Pros Ducha Svatého, abys patřil k těm, kterým je dáno znát tajemství nebeského království⁽¹⁾, abys neposlouchal jen tak, že bys neslyšel.

Boží Syn opět představuje svého Otce jako dobrého Hospodáře. Všechno, co činí, je velmi dobré⁽²⁾. Zasévá na svém poli vždy jen dobré semeno. Bolestnou zkušenost, že se kolem sebe i v sobě setkáváš tak často také s tím, co není dobré, nemá na svědomí Hospodář, ale nepřítel, který nenávidí Hospodáře a ze závisti mu nepřeje dobrou úrodu. Proto přichází a do dobré setby zasévá své semeno, které je zlé, protože škodí.

Dělá to podlým způsobem. Příklad se pod pláštěm tmy, když lidé spí. Umí vystihnout ty příležitosti, kdy poklesne potřebná bdělost a ostražitost, aby s velkou vychytralostí tajně šířil sémě zla, které pak zapouští kořeny a dlouho nepozorovaně klíčí a roste. Teprve když pšenice dozrává, objeví se s drzou neodbytností také plevel. Jeho skutečnou podstatu poznáš, až se objeví jeho ovoce⁽³⁾.

Z Pánových slov je jasné, že zlo není pouze něco abstraktního, něco jako symbol nebo alegorie. Stojí za ním velice inteligentní bytost, která cílevědomě a systematicky vyhledává způsob, jak poškodit a znehodnotit dobrou úrodu, o kterou Hospodář usiluje.

Proti plánu Dobra se staví skutečný plán Zla.

Výskyt nebezpečného plevele, který tak pojednou rozbudil, velice pobouřil věrné služebníky. Nejráději by ihned zasáhli a skoncovali s tím, co je tak pohoršuje. Neprožíváš někdy podobné rozhořčení? Více než horlivost služebníků tě může uklidnit a povzbudit rozvaha a velkodušnost samotného Hospodáře. Výskyt plevele na jeho zamilovaném poli není pro něho žádným překvapením. Počítá s ním již od založení světa. Zná nejen podlost a zlobu Nepřítele, ale také zná i své dobré semeno. Nemusí se obávat, že plevel zcela zničí dobrou úrodu. Je dokonce v zájmu pšenice, aby za daného stavu věci vyrůstala spolu s plevem.

Kdyby totiž služebníci vstoupili na pole ve snaze, že je očistí, mohli by poničit

Plevel v pšenici

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Copak jsi nezasel dobré semeno?

a pošlapat i mnoho dobrých klasů. Hospodář ví, že přijde den, kdy bude možno plevel od pšenice velmi dobře odlišit a oddělit a pak s ním náležitě naložit. To, co zasel Nepřítel, je určeno neúprosně k spálení. Boží království se však navzdory úkladům Zlého rozroste do velkého stromu, takže přilétají ptáci a hnízdí v jeho větvích.

Po odchodu zástupů vejdi s Pánem do domu, aby sis spolu s učedníky vyslechl výklad jeho podobenství. Dostává se ti potvrzení ďablový osobní existence. Má navíc ve světě své syny, které používá jako šířitele zla. Příznačné pro ně je pokrytectví a pohoršení. Pokrytectvím je maska, která dlouho tají pravou tvář zla a skrývá ji pod podobou pšenice. Pohoršení je všechna škoda, která byla a která může být způsobena na dobré Boží úrodě.

Synové ďabla k tobě přicházejí a tváří se, jako by mysleli jen na tvoje dobro a blaho. Chtějí tě přesvědčit, abys Pánova slova o ďablu, nepravosti a ohnivě peci nebral tak doslova, protože jeho měřítko už neodpovídají dnešní společenské realitě, abys hledal pravdu spíše sám v sobě. Právě taková falešná sebejistota je jedovatým plodem pokrytectví Zlého. Rád by tě přiřadil mezi své syny, kteří mu pomáhají rozsévat pohoršení. Zůstávej proto bdělý, aby Nepřítel nevyužil tvé ospalosti ke tvé škodě.

Jako zhoubný plevel seje mylné názory, jako by Hospodářova shovívavost a trpělivost znamenala rezignaci, lhostejnost, která se smíruje se zlem a zrovnoprávňuje dobré i zlé. Pán však nenechává svou dobrou setbu na pospas ani nezapomíná na spravedlivý postih těch, kteří se pokoušejí poškodit jeho úrodu. Když zasel pšenici, počítá také s dobrou žní. K čemu by byla všechna dobrá snaha, kdyby ji měly zcela znehodnotit plody zla? Zcela samozřejmou a logickou součástí jeho božského plánu je očistění pšenice od plevele a jeho definitivní a nenávratné zničení. Realita neodvratného času žní nijak nezávisí na tom, co si o ní myslí většina,

Liturgická čtení

1. čtení - Mdr 12,13.16-19

Kromě tebe není boha, který by se o všechno staral, nemusíš dokazovat, že soudíš spravedlivě. Neboť tvá moc je základ spravedlnosti a to, žes pánem, činí tě shovívavým ke každému. Vždyť sílu ukazuješ jen tomu, kdo nevěří v tvou svrchovanou moc, a trestáš vzdor těch, kdo ji znají. Ty však, který vládneš silou, v mírnosti soudíš a nás vedeš se vši šetrností, neboť kdykoli chceš, máš moc vždycky v ruce. Takovým jednáním jsi poučoval svůj lid, že spravedlivý musí být lidumilný. Svým synům poskytuješ radostnou naději, že po hříchu dáváš příležitost k lítosti.

2. čtení - Řím 8,26-27

Bratři! Duch nám přichází na pomoc v naší slabosti. Vždyť ani nevíme, oč se máme vhodně modlit. A tu sám Duch se za nás přimlouvá vzdechy, které nelze vyjádřit, a (Bůh), který zkoumá srdce, ví, co Duch žádá a že jeho přimluva za křesťany je ve shodě s Boží vůlí.

Evangelium - Mt 13,24-43

Ježíš předložil zástupům toto podobenství: „Nebeské království je podobné člověku, který nasel na svém poli dobré semeno. Ale když lidé spali, přišel jeho nepřítel, rozházal mezi pšenici plevel a odešel. Když pak osení vyrostlo

Dokončení na str. 13

zda ji bere na vědomí nebo ji bláhově ignoruje a odmítá.

Bojíš se, abys neutonul v moři plevele? Nepocházej malomyslností ani při pohledu na množství zla. Hospodář bdí nad svým polem. Tam, kde se rozmáhá zlo, tam ještě více se rozhojňuje milost⁽⁴⁾. Odvrát se se vši rozhodností od Zlého a všeho, čím se pyšní, a vrať se celým srdcem k Hospodáři. Jsi součástí jeho dobré úrody a posílá ti svého Syna skrze jeho nejčistší Matku, které se nedotkl ani stín zla, jim zasvěť sebe a své ovoce. I když jsi obklopen plevem, oni bdí nad tebou, protože jim velice záleží na tom, abys i ty zazářil jako slunce v Otcově království.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. Mt 13,11; ⁽²⁾ srov. Gn 1,31

⁽³⁾ srov. Mt 12,33; ⁽⁴⁾ Řím 5,20

Malá Arabka - blahoslavená Maria od Ukřižovaného Ježíše (2)

V karmelu

V červnu roku 1867 Maria klepe na karmelitánskou fortnu; byla přijata do klášte- ra v Pau. Má 21 let a vypadá, jako by měla dvanáct. Zalíbilo se jí tam všechno: klau- zura, mlčení, poslušnost, pokora a chudo- ba. Dostala jméno sestra Maria od Ježíše Ukřižovaného. Poněvadž měla problémy se čtením, přála si zůstat sestrou na hovor- ně, která se věnuje běžné práci v kuchyni, v prádelně, na bráně nebo v zahradě. Svou dojmavou prostotou a dobrotivostí si zís- kala srdce všech. Nadpřirozené dary, kte- rými ji Ježíš obdaroval, jako byly extáze, levitace a stigmata, přijímala ve své pros- totě jako nemoc, za kterou je třeba se sty- dět; útoky a sužování zlým duchem způ- sobily, že pokora sestry Marie ji ještě více posilovala a že se před Pánem považovala za „malé nic“. Určité projevy duchovního uchvácení sestry Marie však řádové komu- nitě způsobovaly problémy, zvláště tehdy, když upadala do extáze v průběhu mše sva- té. Stávalo se, že nečekaně během kázání nebo po svatém přijímání, uchvácená Je- žišovou láskou, začínala zpívat a tančit. Za extází pronášela slova, která sestry přesně zaznamenávaly. Jednou pronesla: „Milujte Boha, hleďte pouze Boha, všechno ostat- ní je nicotností! Nalezla jsem radost své- ho srdce, když jsem našla svého Stvořite- le! Ten, který je vším, postačí. Už mi není na zemi ničeho víc třeba.“

Jindy k sestrám takto promlouvala o bo- lesti nad hříchy: „Byla jsem úplně zničená kvůli nedostatečnému pokání, bála jsem se, že nepociťuji odpovídající lítost za své hříchy. Má dobrá Matka Maria mě nauči- la, abych před zpovědí prošla tři zastave- ní: první - před nebeskou bránou, druhé - před bránou pekla a třetí - v zahradě Oli- vetské. Dělam to tak, jak mě naučila, od té doby jsem klidná.“

Sestra Maria se ve svých vizích často setkávala s Matkou Boží. Během jedno- ho zjevení uslyšela: „Třikrát blahoslavená je duše, která trpí! Čas života na zemi je velmi krátký. Po krátkém utrpení na zemi bude ta duše navždy s mým Božským Sy- nem u Otce v nebi.“

Jedenkrát Maria spatřila během mše svaté dva anděly, kteří stáli vedle kněze. V jedné chvíli spatřila nad kalichem Je- žíše v podobě krásného chlapce, který se najednou proměnil v dospělého muže. Tato vize ji potěšila, ale ještě více touži- la dozvědět se, jak může Ježíš, který pře- bývá v nebi, být zároveň přítomný všude tam, kde jsou konsekrované Hostie. Teh- dy uslyšela Ježíšova slova: „Ať tě to ta- jemství neudivuje, copak přirozené svět- lo není nade vším? A proč by Původce světla nemohl být skrze svoji svátost na mnoha místech zároveň?“

Sestra Maria netoužila po neobyčej- ných, nadpřirozených stavech, jako jsou stigmata, extáze, vidění a levitace. Říka- la: „Je třeba toužit po tom, co chce Bůh, ale já ty stavy vnímám jako Boží tresty. Je tak lehké propadnout pýše! Pýcha je pra- menem všech hříchů, a pokora základem veškerých ctností. To pýcha nás všechny ničí, z důvodu pýchy se lidská vůle stává proti Bohu. Duše pokorná se stává svět- lem, žije v pravdě, přichází k Bohu a Bůh se k ní sklání. Pán Bůh hledí s větší lás- kou na duši, která k němu přichází skrze svoji pokoru, než na duši, která má záli- bu ve svých ctnostech.“

Stigmata

Během postní doby sestra Marie den- ně prožívala extáze, na jejím těle se ob- jevovaly krvavé rány, stigmata - zname- ní Kristových muk. Tehdy se jí zjevovali Pán Ježíš, Matka Boží a další svatí. Když prosila Ježíše, aby jí odebral její stigma- ta, uslyšela odpověď: „Já vybírám některé duše, abych v nich byl zveleben. Nadoby- čejné dary, které jim uděluji, nejsou pro ně, ale pro jiné. Duším zůstává jenom utr- pení, které je jako trn růže. Nakonec po mnoha trápeních budou jako růže, která se otevírá. Rozlijí moji vůni a rozkvetou v nebi. (...) Duše sama od sebe nemůže pro Boha udělat nic. To Bůh, který v ní pracuje, se zahrnuje chválou a vzrůstá v ní, v té míře, jakou se duše umenšuje, zaniká, ztrácí sama sebe.“

Když se na těle sestry Marie objevova- ly rány Kristových muk, přenášeli ji do la-



Blahoslavená Maria od Ukřižovaného Ježíše

zaretu. Její tělo tehdy vydávalo nádhernou vůni. Její utrpení začínalo večer na Pope- leční středu. Nejdříve se objevoval velký černý vřed nad zápěstím a na nártích. Rá- ny stigmat se otevíraly v pátek ráno. Hoj- ně z nich tekla krev. Na bandážích, které byly přikládány na ránu na boku, krev za- nechávala skvrny v podobě kříže. Sestra Maria trpěla zároveň s Ježíšem po celou postní dobu, ale obzvlášť bolestné utrpe- ní prožívala každý pátek. Zvláštním způ- sobem se tak účastnila tajemství Ježíšo- vých muk a smrti. Sestry zapsaly slova, která tehdy pronesla: „Děkuji Ti, můj Bo- že. Jsem připravena ještě víc trpět za hříš- níky, za Svatého otce a za církev.“ Když se při velikém utrpení obávala, že už víc ne- vydrží, prosila: „Bože můj, smiluj se nade mnou, jsem tak slabá. Jsem jenom hřích, a měla bych si stěžovat na to utrpení? Ne, ne, můj Bože. Ježíši, jak moc jsi Ty trpěl! Těši mě, že mohu trpět za Tebe!“

Během jedné z extází sestra Maria pro- mluvila: „Ježíš zůstal na poušti přes čty- řicet dní bez pití a bez jídla, postil se za nás. Byl vyprahlý a lačný po duších, pla- kal, a když mu slzy tekly po tváři, pro- mlouval: »Ubozí hříšníci, jestliže se ne- obrátíte, nepřijdete do nebe. Neptám se vás, proč jste zhřešili, ale proč se neob- racíte. Nehledím na vaši minulost. Tou- žím, abyste přišli ke mně. Přijďte, a já vás zachráním.«“

Během mše svaté při pozdvihování, kdy se zpřítomňuje Kristovo umučení a smrt, upadala sestra Maria do extáze a krev hojně plynula z jejich ran na hlavě, v boku, na rukou i na nohou. Shromáž-

děné sestry mohly na vlastní oči spatřovat skutečnost Kalvárie. Při extázi Maria promlouvala: „Všechno pomíjí. Můj Bože, přikryj svým milosrdenstvím ubohé hříšníky. Kdyby porozuměli Tvému slovu, kdyby uvěřili ve Tvou přítomnost ve svatostánku, kdyby mysleli na to, že všechno pomíjí, obrátili by se. Ubozí hříšníci! Proč urážíte Toho, který vám dává všechno? Jděte k Bohu, slyšte jeho slova!“

Na Zelený čtvrtek se ve dvě hodiny odpoledne sestra Maria potila krví, z níž vycházela neuvěřitelná vůně. Později prožívala bolesti bičování. Shromážděné sestry slyšely úderý dűtek. Na Velký pátek se stigmatička účastnila všech Spasitelových utrpení duchovních i tělesných. Krev plynula hojně ze všech stigmat. Když sestry umývaly její krvácející nohy a ruce, tělo bylo v místech ran průzračné. Na Bílou sobotu utrpení skončilo a Maria začala prožívat radost Zmrtvýchvstání.

Dne 24. května roku 1868 během modlitby v poustevně obdržela sestra Maria od Ježíše mimořádnou milost. Toužila vši silou sjednotit se s Ježíšem v lásce. V určité chvíli řekla během extáze: „Ježíš mi probodl srdce.“ Ježíš jí probodl srdce tak, jak to udělal svatě Terezii nebo svatěmu Otcovi Piovi. Je to zvláštní znamení poukazující na mystické sjednocení člověka s Bohem. Svatý Jan od Kříže píše, že takový dar dostávají osoby vyvolené ke zvláštnímu poslání v církvi. Označuje se to jako milost transverberace čili probodení srdce. Je to skutečná rána, opravdové probodení srdce. Kdyby se nejednalo o speciální, zázračný zásah Boha, člověk s takovou ranou by okamžitě zemřel. O té ráně v srdci sestry Marie se přesvědčili teprve po její smrti. Karmel v Pau chtěl mít u sebe její srdce. Když chirurg dr. Carpani vyňal srdce z těla zemřelé, mohli všichni vidět, že bylo probodené naskrz a okraje té rány byly zaschlé. Jak mohla sestra Maria žít víc než deset let s takovou ranou v srdci? Lékařství to nedokáže objasnit, ale u Boha není nic nemožného.

Budu hodně trpět

Aby odhalil zákeřné působení zlých duchů, kteří se ukrývají a lidem namlouvají, že vůbec neexistují, Pán Ježíš sestře Marii vyjevil, že bude zažívat útrapy posedlosti. Ona o tom posléze informovala své nadřizené: „Ježíš dá satanovi moc

trápit mé tělo po čtyřicet dní. Budu hodně trpět. Démon bude mít vládu jenom nad mým tělem, zatímco má duše bude ukryta. Ježíš mi slíbil, že ji uzavře tak, že se k ní satan nebude moci dostat. Démon mě přivede do takového stavu, že zevně spáchám mnoho špatností, i když nezhrěším, moje vůle nebude s ničím souhlasit. Budu se podobat malým dětem, jejichž rozum ještě spí a které proto nejsou schopné žádného hříchů. Ježíš chce, abych trpěla bez potěšení. Vypiji kalich jako Ježíš a vypiji z něho jenom kapku, ale Ježíš ho přece vypil celý!“

Všechna utrpení, která jí čekala, obětovala za církve, za Svatého otce, za kněze, za obrácení hříšníků a za duše trpící v očistci. Den před začátkem posedlosti se sestře Marii zjevil Ježíš. Vložil jí na ramena obrovský kříž, který jí způsobil citelnou bolest.

Proč Pán dopustil to strašlivé utrpení, jakým je posedlost? Mystická teologie a velcí mystici ten stav popisují jako trpné očištění. Aby Bůh člověka připravil na ještě těsnější sjednocení se sebou a dal mu zvláštní podíl na záchraně hříšníků, úplně ho očišťuje, dopouští satanská soužení, obsese a také posedlost. Pán Ježíš dopustil, aby tělo sestry Marie bylo po čtyřicet dní pod nadvládou zlých duchů.

Přesně tak, jak to bylo předpovězeno, v poledne 26. července roku 1868 satan začal využívat tělo sestry Marie, mluvil jejími ústy. Vyslovoval strašlivá kacířství, vybízel sestry, aby neposlušaly matku představenou („starou babu“), aby klášter opustily a začaly se těšit pozemskými radovánkami. Díky exorcismům démoni na krátký čas opouštěli tělo sestry Marie. Tehdy směla přijmout svatě přijímání, promluvit se sestrami a vyzpovídat se. Byly dny, kdy do ní vstupovala celá legie démonů. Trpěla strašlivě, křik byl pronika-



vý; ve chvílích, kdy získávala nad sebou kontrolu, popisovala působení Boží lásky i to, že zcela přijímá jeho vůli, že svoje utrpení obětuje za obrácení hříšníků. Říkala: „Můj Bože, miluji Tě. Chci pro Tebe trpět. Je-li to Tvá vůle, Bože, budu pro Tebe trpět až do konce světa. Ježíši, učiň, abych naplnila Tvoji vůli. Chci se líbit jenom Tobě.“ Tento neohrožený postoj sestry Marie vyvolával vztek satana, který řval, vyl a proklínal.

Ježíš Kristus vydal tělo sestry Marie pod nadvládu satana, ale zabránil mu učinit cokoli proti její čistotě. Exorcismy a slova kněze měly velikou moc. Podle příkazu kněze byli démoni v noci přinuceni zachovávat mlčení.

Někdy sestry slyšely, jak sestra Marie hovoří: „Ježíši, pláču proto, že pro Tebe dost netrpím.“ Po satanských útocích opakovala: „Nic jiného, jenom trpět pro Ježíše.“

O všem byl informován biskup Lacroix. Dne 16. srpna 1868 napsal sestře Marii osobní dopis. Zde je z něj úryvek: „Ježíš, který tě stvořil pro sebe samého, také touží, abys žila jeho životem obtíží, pokušení, přemáhání a bojů s démonem a s hříchem, ale chce tě doprovázet k vítězství svou Božskou mocí, tak jak vítěznil On sám. Poté, když dovolil démonovi, aby ho pokoušel, dovolil také, aby pokoušel i tebe, ale On ho přemůže, tak jak ho přemohl sám v sobě. Ježíš překonal peklo skrze kříž. Hřeby, které Ho přibily na kříž, ukovaly demony do řetězů a jeho trnová koruna se stala korunou slávy.“

Nepodařilo se zlým duchům donutit sestru Marii k tomu, aby si alespoň trochu postěžovala, ačkoliv byly dny, kdy ji hrozným způsobem týralo na sto zlých duchů. Po každém útoku sil zla sestra Marie opakovala: „Sjednocuji se s Ježíšem na Kalvárii, spolu s Ním se obětuji za obrácení hříšníků. Můj Bože, buď pochválen!“

Sjednocovala své utrpení s Ježíšovými útrapami v každé etapě jeho mučení a smrti od Jidášovy zrahy až do smrti na kříži. Během toho velikého utrpení ji posilovali svou přítomností Pán Ježíš, Matka Boží a svatí. Maria obětovala své utrpení za „slepé, kteří neznají církev“, a za všechny, kteří proti ní bojují a nenávidí ji, za zatvrzelé hříšníky, kteří odmítají Boží milosrdenství a jdou cestou vedoucí do pekla. ▶

Ježíš mluví o svém svatém požehnání

► Jednoho dne se Ježíš ukázal Marii a řekl: „To já jsem pro vás nevybral peklo. To vy sami se rozhodujete pro ten výběr. Ne-ni takové duše, která by byla zatracena, aniž bych předtím tisíckrát nepromlouval k jejímu srdci. Přišel jsem na zem, vzal na sebe vaši přirozenost, stal jsem se malým dítětem, poslušným, chudým, podrobeným. Vytrpěl jsem to všechno pro vás. To já vás neodsuzuji, to vy sami se odsuzujete, když si vybíráte hřích a odmítáte moje milosrdenství.“

V posledních hodinách posedlosti sestry Marie přišel samotný Lucifer. Její tělo nejprve celé zrudlo a po chvíli zčernalo. Začal z něj vycházet dým a hrozný smolný zápach. Všechno nasvědčovalo tomu, že nastane agonie. Blížilo se poledne 40. dne posedlosti. Najednou se všechno změnilo. Sestra Marie od Ježíše Ukřižovaného se vznesla v levitaci nad lůžkem. Její tvář i celé tělo byly proměněné a vyzařovaly nadzemskou krásu. Všichni shromáždění klečeli a zažívali nebeskou radost, plakali štěstím. Zmrtvýchvstalý Kristus úplně proměnil zmučené tělo sestry Marie.

Ti, kdo byli svědky těch dramatických událostí, vnímali nejenom strašlivou přítomnost démonů a skutečnost pekla, ale především všemocnou lásku Ježíše Krista, který svou smrtí a zmrtvýchvstáním dosáhl naprostého vítězství nad satanem, hříchem, peklem i smrtí. Pán Ježíš nám všem dává podíl na svém vítězství ve svátostech pokání a eucharistie. Je jenom třeba odmítnout a nenávidět každý hřích a vrhnout se do náruče Božího milosrdenství.

„Ničeho se nebojte,“ říkala blahoslavená Maria od Ukřižovaného Ježíše, „jeho milosrdenství je neomezené. Lidé se Ježíše bojí. Hledí na něho jako na kata, a přece jeho oči jsou tak otcovské. On mocně touží po člověku! Má rád maličké, slabé, nemá zálibu v pyšných. Nikdy nehledejte pomoc u stvoření, ale volejte k Bohu. Jestliže kvůli nějakému hříchu nebo nouzi spadnete na dno propasti, volejte co nejhlasitěji, zaútočte na jeho srdce. Naučím vás maličký úskok. Řekněte mu: »Pane, jsem sama, jsem na dně, úplně dole, mám zlomenou ruku i nohu, jsem slabá, nemocná, přijď. Už ani nedokážu volat k Tobě a nechci jinou záchranu než od Tebe.«“

(Pokračování)

Z *Mitujcie się!* 1/2014 přeložila -vv-

„Moje milé dítě! Chci tě naučit, abys zbožně přijímala moje svaté požehnání. Pamatuj, že se děje něco velkého, když dostáváš požehnání od nějakého kněze. Požehnání je vyzařováním mojí božské svatosti. Otevři svoji duši a nechej se jím posvětit! Požehnání je nebeskou rosou pro duši, aby se všechno, co koná, mohlo podařit. Pověřením k žehnání jsem propůjčil knězi moc otevírat moje Srdce, aby z něho mohlo proudit do duší požehnání milosti, získané mými božskými zásluhami. Když některý kněz žehná, pak žehnám Já, pak proudí milosti z mého Božského Srdce v největší plnosti na tebe. Otvírej usebranost své srdce, abys neztratil poklady svatého požehnání! Mým požehnáním dostaneš lásku k milování, sílu k utrpení, posilu pro tělo a duši.“

Moje svaté požehnání obsahuje všechnu pomoc pro potřeby lidských duší. Požehnáním budeš podněcován k dobrému, chráněn od zla. Je ochráncem mého dítěte proti Zlému. Je velkým milosrdenstvím, když smíš být požehnan. Nemůžeš si ani pomyslet, jaké dobro ti tím prokazují. Nepřijímej proto nikdy svaté požehnání zvykově. Jestliže jsi byl před požehnáním chudý, jsi po požehnání bohatý.



Lituji velmi, že požehnání svaté církve si lidé cení příliš málo a velmi málo je přijímají. Tvoje dobrá vůle požehnáním zesílí, tvá podnikání se budou ubírat po mých moudrých cestách, tvoje slabosti se promění v božskou sí-

lu, tvoje myšlenky se posvětit, všechny škodlivé vlivy se potlačí. Propůjčil jsem svému svatému požehnání velkou sílu. Ono vzniká z nekonečné lásky mého Srdce. Oč zbožněji je udělováno a přijímáno, o to mocnější je jeho účinek.

Jestliže je požehnáno dítě nebo celý svět, požehnání je nekonečně větší než tisíc světů. Nezapomeň, Bůh je velký, jak malé je všechno proti Mně? Když přijímá požehnání jednotlivec nebo celý zástup, zůstává to stejné, já rozdělují podle míry důvěry. Jestliže jsem pro tebe nekonečný ve své dobrotě, můžeš také nekonečně mnoho obdržet! I když od mého požehnání neočeká-

váš dosti – může překračovat všechna tvá přání.

Moje dítě, važ si proto všeho, co požehnání dává! Važ si všeho, co je požehnané, protože pak je všechno dotčeno mnou, tvým Bohem. Pokaždé, když budeš požehnan, dotknu se tě znovu Já, budeš znovu posvěcen, znovu zahalen do milosti mého Srdce, lásky a ochrany.

Často ale nechám působení svého požehnání ve skrytu, takže bude odhaleno až na věčnosti. Často se zdá, že všechno požehnání není k ničemu. Ale jak podivuhodné jsou cesty požehnaní! Dokonce zdánlivý nezdar se může stát požehnáním. To jsou často tichá tajemství mé Prozířetelnosti, která nechci vždy zjevovat.

Moje požehnání působí často tam, kde je nikdo netuší. Proto měj velkou důvěru k tomuto vylití mého Srdce a pomysli na dobrodiní, které ti tím podávám. Přijímej svaté požehnání kajícím, protože milosti požehnaní jsou jenom v pokorném srdci. Přijímej je s dobrou vůlí, že budeš i dále věrný. Pak bude síla mého požehnání působit do hloubky tvého srdce, do celé tvé budoucnosti. Buď dítětem požehnaní, pak budeš také pro jiné všude požehnaním.“

Imprimatur Friburgi, 27. 5. 1938

*L. Waebman, generální vikář
(Z němčiny přeložil -mp-)*

Svatý Šarbel se na mě podíval a řekl: „Já tě budu operovat!“ (1)

U příležitosti 20. výročí zázračného uzdravení svatým Šarbelem Machlúfem (22. ledna 1993) vyprávěla Nohad El Chami a její rodina o okolnostech svého uzdravení...

„V roce 1952, v tom roce, kdy se svatý Šarbel poprvé zjevil, vzala nás moje matka s sebou do Annaye. Tenkrát jsem byla dítě, jedno z pěti dalších... A my všichni jsme se vypravili, abychom navštívili klášter. Viděla jsem to místo, kde svatý Šarbel vařil se svým kuchyňským náčiním a dokonce dřevo, kterým rozdělával oheň!“

Slyším ještě hlas Laury, Nohadiny dcery, když stála u dveří v Halatu (15 km od hlavního města Bejrútu). U příležitosti tohoto výročí jsem v Libanonu a jako obvykle vykonávám návštěvu u svých přátel.

Ve velkém obývacím pokoji poslouchá pozorně více návštěvníků před obrazem svatého Šarbela odpovědi Nohad, staré dámy, na otázky mladé libanonské novinářky. Nohad mě uviděla, dává mi přátelské znamení a pokračuje v rozhovoru unaveným hlasem.

Je velmi přesná a zdá se mi křehčí a menší, než bývá jindy, a dívím se, že jí není po boku její manžel. Kvůli tomuto výročí došlo k nabídce tisku a médií. Myriam, Nohadina vnučka, mě mezi dvěma přednáškami na univerzitě v Jbeilu (v antickém Byblosu) vyzvedla v místě, kde bydlím.

„Prosím snažně svatého Šarbela, aby mi poskytl takovou lásku, jaká byla ta jeho. V osmi letech jsem nechtěla ani peníze, ani dům,“ je slyšet hlas Nohady, „vždyt tento světec prožíval modlitbu, askezi a kříž až do heroického stupně. Chtěla jsem, co pro mě chtěl Bůh.“

Pocházím z Doures v rovině Bekaa, ale vyrůstala jsem v Jounieh, na libanonském pobřeží, kde můj otec pracoval v obchodě. Moje matka mě učila milovat modlitbu od nejtěplejšího dětství a já jsem se nikdy nevzdala této vroucné důvěry k Pánu a k Matce Boží.

Když jsem byla ještě malá, brala jsem s sebou ke kamarádům růženec, a když jsem se vdala, shromažďovala jsem se svými dětmi také ostatní mládež v malém

hájkou v horách, na konci jedné vinoucí se pěšiny, i když byl můj muž proti tomu.“

Nohad umlkla a nechala své vzpomínky probíhat. Její nejstarší dcera Laura pokračovala ve svědectví: „Ta cesta, na kterou nás moje matka vedla, byla nebezpečná, plná pohyblivé suti, písčítá, ale ona



Nohad El Chami

si z toho nic nedělala. Těch několik chodců, kteří byli na cestě, se připojilo k nám s modlitbou...“

Nohad pokračovala: „Ano, v té době jsem mnoho pracovala. S dvanácti dětmi a manželovými rodiči, o které jsem se starala, jsem musela někdy zadělat až 50 kg těsta na chléb. A potom tu byla ještě zvířata, která jsem musela obstarat, a práce na poli. Měla jsem stále problémy se svými ledvinami. Našli mi několik velkých ledvinových kamenů, ale kvůli nedostatku peněz nebylo možné nechat se operovat. Jela jsem do Annaye, vzala si zeminu z poustevny, ve které svatý Šarbel žil, a zase jsem se vrátila domů.“

Nejstarší Nohadin syn vstoupil do pokoje, ve kterém jsem mlčky poslouchal jeho matku. Velmi se podobal svému otci Saamanovi. On byl blízko své matky, když se jednoho večera objevily první příznaky ochrnutí poloviny těla.

Představil se: „Saad Al Chami.“ A pokračoval: „Seděli jsme spolu a najednou cítila moje matka ochrnutí okolo úst a měla současně pocit pálení v hrudi. Dopravili jsme ji ihned do nemocnice Notre-Dame Maritim na jednotku intenzivní péče k dr. Josefu Chamimu, ale bolesti byly stále silnější. To bylo 9. ledna 1993. Podezření na ochrnutí poloviny těla se po důkladné prohlídce potvrdilo. Přitom se zjistilo, že levá krční tepna je ucpaná

z 65 % a pravá ze 75 %. Dr. Chami a chirurg Nachakian to nepovažovali za operovatelné a říkali, že by bylo lépe vzít ji po devítidenním pobytu v nemocnici domů, protože její stav zůstal nezměněn.“

Laura řekla: „Rozhodli jsme se, že ji vyzvedneme z nemocnice a podle mině ní lékařů ji pomocí léků připravíme na operaci v nemocnici v Bejrútu. V pondělí přišla domů a měla předpis na psycho-terapeutickou léčbu, s jejíž pomocí by se mohli pokusit její údy rozhýbat, protože byla ochrnutá.“

Souběžně s tím ji přinesl můj bratr olej a zeminu z kláštera svatého Šarbela v Annaye a prosil mě, abych svoji matku tím olejem potírala.“

Saad pokračoval: „V to pondělí po druhé lékařské konzultaci v nemocnici jsem si uvědomil vážný stav své matky. Bylo 18 hodin a v 19.30 hodin jsem se ocitl – ani nevím jak – ve svém autě na cestě do Annaye, kde byla krátce předtím postavena na vnějším dvoře socha svatého Šarbela. Jel jsem skutečně naslepo! Bylo to uprostřed zimy, byla tma, všude ticho, a jenom světlo, které socha vyzařovala, protínalo temnotu.“

Padl jsem na kolena a nikdy nezapomenu na slova, která vyšla z mých rtů. Touto zkušeností jsem si uvědomil, jak důležité jsou usebrání a ticho.

Obrátil jsem se na svatého Šarbela: »Potřebujeme svoji matku a jenom Ty sám ji můžeš po devíti dnech v nemocnici uzdravit. Uzdrav ji, nebo ji nechej zemřít!« Ihned jsem litoval svých slov, protože jsem chtěl, aby se má vůle stala. Bylo to neprávem a prosil jsem o prominutí. Vzpomínám si, že jsem řekl: »Buď vůle Tvá, Pane, ale svatý Šarbely, zastaň se nás!«

Vstal jsem a šel do kláštera, kde byl jeden kněz z Michmeche (v libanonských horách). Prosil jsem ho nenápadně o chomáč vaty a olej. Potom jsem šel ke hrobu uctivaného světce, kde jsem nechal chomáč vaty nasáknout olejem a svěřil mu uzdravení mé matky, když už lékaři nemohli pro ni nic udělat.“

(Pokračování)

Z Maria heute 5/2014 přeložil -mp-

Mezi životem a smrtí

Existují důkazy, že když lidský mozek přestane fungovat, jeho myšlení probíhá dále a přetrvává uvědomování si sebe, vlastní existence.

Existují doložená fakta zážitků mystických, duchovních i náboženských ze stavu, kdy lidský mozek nefungoval a tělo bylo ve stavu klinické smrti. Svědectví lidí, kteří přežili klinickou smrt, potvrzují jako mylné tvrzení ateistů, že lidská mysl, svědomí a uvědomění si vlastní existence jsou pouhým výplodem elektrochemických procesů, které probíhají v mozku a ve chvíli smrti přestávají existovat. Materialisté lidí považují za biologické automaty nebo za „loutky z masa“, které jsou kontrolovány prostřednictvím neuronů a genů. Naprosté odmítnutí existence duchovní skutečnosti ateisty nestojí na doložených faktech, ale na naivní víře v materialistické dogma, že existuje pouze svět materiální. Pokud by měli ateisté pravdu a nebyla by žádná lidská duše žijící po smrti těla, prožitky lidí z rozhraní života a smrti by prostě nebyly možné.

Kniha *Immortality, the Other Side of Death* uvádí zdokumentované případy těch osob, které zažily klinickou smrt. Mezi nimi je burcující svědectví slepého člověka, kterého postihla tragická nehoda; poté, co se znovu vrátil k životu, popsal v nejmenších detailech svoje prožitky – jak opustil svoje tělo a viděl je „očima“ své duše během oživování. Pravdivost jeho informací potvrdil zdravotnický personál a očití svědkové. Pokud by celé fungování mozku bylo pouhým produktem materiálních signálů elektrochemických, slepý člověk by nebyl schopen nic vidět.

Existují i další zprávy od osob slepých od narození, které ve stavu mimo vlastní tělo pozorovaly a poté vylíčily průběh oživování s takovými detaily, jako je barva oblečení nebo podoba bižuterie nemocničního personálu. Od narození slepá 45letá Vicki Umipegová velmi podrobně vyprávěla o tom, co viděla, když se nacházela mimo své tělo.

O čem vypovídají případy lidí, u nichž došlo k úplnému zániku mozkových signálů (což znamená, že jejich mozek přestal fungovat), a přesto ti lidé viděli a pamatovali si sebemenší detaily oživování vlastních těl? Tato fakta ukazují, že osobní „já“ spolu s vědomím člověka nezávisí na mozku a po smrti nadále existuje.

Gary R. Habermas a J. P. Moreland popisují případ ženy, kterou lékaři prohlásili za mrtvou. Když ji za tři a půl hodiny po vystavení úmrtního listu odváželi do márnice, žena náhle obživila, zvedla se a shodila prostěradlo, které ji zahalovalo tělo. Jak se ukázalo později, pamatovala si všechno z té doby, kdy její tělo i mozek byly ve stavu klinické smrti. Vyprávěla, že se během pokusů o oživení nacházela nad svým tělem a všechno jasně viděla a slyšela. Detailně popsala průběh reanimace. Tento případ byl důkladně prověřen lékaři i nemocničním personálem. S velikým údivem potvrdili, že zpráva pacientky naprosto odpovídá pravdě.

V roce 1991 pětatřicetileté americké zpěvačky Pam Reynoldsové diagnostikovali velký nádor na mozku. Byla nutná operace, kterou prováděl neurochirurg R. Spetzler v Barrowově neurologickém institutu v Phoenixu. Před operací použil hypotermického zastavení oběhu krve zchlazením těla zpěvačky na 15,5 stupně Celsia. Když se její srdce zastavilo a elektroencefalografický záznam mozkových impulsů ukazoval úplné zastavení aktivity mozku, začal chirurg otevírat její lebku chirurgickou pilkou. Tehdy – jak později zpěvačka oznámila – vyšla z těla a jasně slyšela a viděla, co se během operace dalo. Její líčení bylo natolik podrobné a tak se shodovalo s tím, co se skutečně stalo, že tím udivila neurochirurga i zdravotnický personál. Paní Reynoldsová zažila přemísťování se směrem k tajemnému světlu skrze něco, co připomínalo jakoby temný tunel. Když ho překonala, ocitla se v lahodném světle a teple Boží milosti, čekali tam na ni zemřelí příbuzní a přátelé. Ten neuvěřitelný zážitek skončil, když ji její zemřelý strýček doprovodil, aby se znovu spojila se svým tělem, které leželo na operačním stole. To všechno se odehrávalo ve stavu klinické smrti, kdy byla paní Reynoldsová pod trvalým lékařským dohledem. Ustaly všechny životní činnosti jejího těla, skončila činnost mozku a mozková kůra nevykazovala žádnou aktivitu.

Případ zpěvačky Reynoldsové a mnoho dalších zpráv lidí, kteří zažili klinickou

smrt, poukazuje na fakt, že i když mozkové funkce vyhasinají, přesto nadále funguje duchovní lidská mysl. Po opuštění těla má lidská duše, čili osobní lidské „já“, vědomí a je z jiné perspektivy svědkem událostí na zemi, zažívá pravdu o životě po smrti, o tajemství nebe, očistce a pekla.

Americký lékař internista van Lommel začal v 80. letech shromažďovat od svých pacientů informace, které se týkaly zážitků z pomezí života a smrti. Vedl rozhovory s 344 lidmi, kteří po infarktu zažili klinickou smrt. Tyto rozhovory se uskutečnily do jednoho týdne po tomto zážitku.

Z materialistického pohledu nemá osoba v stavu klinické smrti nic zažít. Jenomže 18 % zkoumaných si takové zážitky zapamatovalo a vypovídalo o nich (srov. Denyse O'Leary, Mario Beauregard, *Duchový mozek*, Wydawnictwo WAM, 2011, s. 247).

Je pochopitelné, že ti lidé měli obrovské těžkosti s vylíčením svých zážitků z rozhraní života a smrti, poněvadž pobývali ve skutečnosti, kterou lidský jazyk nedokáže adekvátně vystihnout.

Van Lommel tvrdí, že tyto zážitky mají čtyři společné znaky:

1. Bytí mimo tělo a jasné vědomí svého vlastního „já“.

2. Přehled událostí z celého života, během něhož je jasné vidět, jak dobré skutky a myšlení prohlubují a budují láskyplné vztahy s Bohem a s jinými lidmi. Naopak zlé skutky a myšlenky mají vliv destruktivní, ničí pouta lásky k Bohu a k jiným lidem a jsou zdrojem utrpení. Tehdy člověk začíná plně spatřovat důsledky svého dobrého nebo špatného postupování ve vztahu k sobě, k jiným lidem a k Bohu. Každá křivda a bolest způsobená druhému je zároveň křivdou způsobenou jeho tvůrci.

3. Setkání se zemřelými příbuznými a přáteli, kteří jsou okamžitě poznáváni. Komunikace s nimi se děje bezprostředně výměnou myšlenek.

4. U většiny lidí, kteří prošli takovými zážitky, tělesná smrt přestala vzbuzovat hrůzu, a jejich návrat do těla, ke kterému dostali příkaz buď od tajemné Postavy ze Světla, nebo od svých zemřelých příbuzných, probíhal s neochotou (srov. *Duchový mozek*, s. 248).

Výpovědi pacientů, kteří prožili klinickou smrt a zapamatovali si zážitky z pomezí smrti, poukazuje na fakt, že naprostá

většina z nich prošla rozhodující trvalou vnitřní proměnou. Existence Boha se pro ně stala nejzávažnější pravdou; jsou přesvědčeni, že existuje nebe, peklo a očistec. Uvědomují si, že život na zemi je jeden a neopakovatelný. Přestali se obávat smrti a svůj život podřídili požadavkům, jaké ukládá Bůh.

Poslední kritérium, s jehož pomocí je možné rozeznat věrohodnost zážitků z pomezí života a smrti, je Kristovo učení. Kdyby se jakákoliv hlediska v těch zprávách neshodovala s evangeliem, znamenalo by to, že zde něco podsouvá zlý duch. Je třeba pamatovat na to, že satan má schopnost se přetvářovat a ukazovat se jako „anděl světla“ s tím cílem, že lidi svede a odtrhne je od Ježíše Krista, který v plnosti zjevil pravdu o Bohu, o poslední cestě člověka, o tajemství soudu ve chvíli smrti, o nebi, očistci a pekle. Pravdivý Bůh, který se stal pravdivým Bohem v Ježíši Kristu, vzal na sebe důsledky hříchů všech lidí, prožil lidskou smrt; vstal z mrtvých, překonal smrt a vykoupil všechny hříchy. Tímto způsobem dal každému člověku možnost spásy, podíl na svém posledním vítězství nad satanem, hříchem a smrtí. Jenom v Ježíši Kristu je možné najít odpověď na všechny otázky týkající se posledních věcí člověka.

Soud ve chvíli smrti

„Připadalo mi, že mně byl předveden celý můj dosavadní život v podobě panoramatického trojrozměrného přehlednutí, každá událost byla spojena s vědomím dobra nebo zla, s pochopením příčiny a následku. Nejenom že jsem vše vnímal z vlastní perspektivy, znal jsem také myšlenky všech osob angažovaných v té události, jako by jejich myšlenky byly ve mně. To znamená, že jsem pozoroval nejenom to, co jsem udělal sám, ale porozuměl jsem rovněž, jaký to mělo vliv na ostatní“ – to je úryvek z výpovědi muže, který po infarktu přežil klinickou smrt (srov. *Duchový mózg*, s. 247).

Je třeba pamatovat na to, že lidé, kteří prožili klinickou smrt, nezažili smrt skutečnou, oni se jenom přiblížili k její hranici, a proto v jejich výpovědích můžeme najít jenom jakési záblesky pravdy o té skutečnosti. Celá teologická pravda o smrti a životě věčném se nachází pouze v Písmu svatém a v nauce katolické církve.

Z Písma svatého víme, že ve chvíli smrti všichni „se musíme ukázat před soudem Kristovým, aby každý dostal odplatu za to, co činil ve svém životě dobrého či zlého“ (2 Kor 5,10). Tehdy přijde soud: „... každý člověk jen jednou umírá, a potom bude soud.“ (Žid 9,27) Ježíš Kristus ukazuje, v čem bude spočívat: „Soud pak je v tom, že světlo přišlo na svět, ale lidé si zamilovali více tmu než světlo, protože jejich skutky byly zlé. Neboť každý, kdo dělá něco špatného, nenávidí světlo a nepřichází k světlu, aby jeho skutky nevyšly najevo. Kdo však činí pravdu, přichází ke světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykonány v Bohu.“ (Jan 3,19-21)

Jediným kritériem, podle něhož nás bude Kristus v hodině smrti soudit, je láska. Ježíš důrazně potvrzuje, že lidé, kteří se v době pozemského života dopouštěli nepravostí, „zamilovali si temnotu“, „nenávidí světlo“. To znamená, že nenávidí Boha – čili odmítnou dar spásy, který jim Ježíš nabízí. Zatímco ti, kteří šli pozemským životem cestou Božích přikázání a „plnili požadavky pravdy“, „přiblíží se ke světlu“, čili přijmou dar spasení, který jim Bůh daroval. Tak tedy během soudu Stvořitel nechává rozhodnutí na člověku: „Před člověkem je život i smrt a bude mu dáno, co si vybere.“ (Sir 15,17) Na toto nejzávažnější životní rozhodnutí ve chvíli smrti má vliv průběh celého pozemského žití: „Co člověk zaseje, to také sklídí. Kdo zasévá pro své sobectví, sklídí zánik, kdo však zasévá pro Ducha, sklídí život věčný.“ (Gal 6,7-8)

Ve chvíli smrti v každém člověku končí proces, který celý život probíhal – vytváření jeho lidství, dozrávání ke svobodě a lásce. Každé vědomé a dobrovolné usilování o pravdu, těžkosti víry a modlitby, zápas s vlastním egoismem a vlastními hříchy – to všechno člověka otevírá pro působení Božího Ducha, jenž v něm utváří a rozvíjí svobodu, která je schopností k heroické lásce. Na druhé straně každý hřích, každé zanedbání dobra a řízení se logikou egoismu člověka zotročuje a uzavírá před Božím působením, deformuje jeho lidství a ničí jeho schopnost lásky. Neochota k obrácení a zatvrdlost v hříchu mohou člověka natolik zničit, že někdo takový se stane absolutním egoistou, který začne světlo milosti a pravdy nenávidět a který bude „milo-

vat“ sebe láskou přeměněnou až k nenávisti vůči Bohu.

Život na zemi je tedy pro každého člověka dobou neopakovatelného a definitivního dozrávání k věčné lásce v nebi, nebo časem degenerace a směřování k absolutnímu egoismu a k věčné záhubě. Když ve chvíli smrti, během osobního soudu člověk stane před Kristem tvář v tvář, tehdy – až spatří pravdivě celé své pozemské žití – bude muset přijmout své poslední rozhodnutí pro Krista, nebo proti Němu. Toto rozhodnutí bude realizací pravdy o člověku – čili o tom, jak se formovala jeho svoboda v době pozemského života. Ve chvíli soudu, kdy člověk pozná veškerou plnost Kristovy lásky, přijme každý člověk poslední rozhodnutí, zda ji přijme, nebo odmítne. „Ano“ řečené Kristu se stane nebem nebo očistcem, zatímco odmítnutí jeho lásky bude peklím.

Po smrti už není žádná možnost návratu k pozemskému životu. Člověk žije na zemi jenom jednou. Bůh varuje: „Nezapomeň, že cesta nevede zpět...“ (Sir 38,21a) Myšlenka reinkarnace je tedy satanovou podvrženou lží.

Pokud ve chvíli smrti bude mít umírající alespoň minimální žal nad svými hříchy a otevře se Kristově lásce, tehdy takový člověk bude spasen. Písmo svaté říká, že bude sice sám zachráněn, ale projde ohněm (1 Kor 3,15). Ten oheň ukazuje na utrpení, které ho čeká v očistci pro hříchy spáchané v době pozemského života, jejichž důsledky způsobují trápení lidem žijícím na zemi. Člověk prostě musí dozrát ke sjednocení v lásce s Trojjediným Bohem, a proto sám touží po tom často bolestném procesu očistění a dozrávání v očistci.

Ve chvíli soudu v okamžiku smrti dostane každý to, po čem toužil; a člověk bude toužit podle toho, kým se stal v průběhu pozemského života: „Za tajemnou bránou smrti se rýsuje věčnost svatby ve společenství s Bohem nebo trestu ve vzdálení od Něho.“ (sv. Jan Pavel II., *Reconciliatio et poenitentia*, 26)

„Proč nebudeme všichni spaseni? Proto, že ne všichni to budou chtít. Milost, která je zdarma, spasí pouze ty, kteří budou po spáse toužit, a ty, kteří to nechtějí, nespasí.“ (sv. Jan Chryzostom, *Homilie na téma Listu Římanům*, XVIII, 5)

Z Miłujcie się! 4/2013 přeložila -vv-

Putování s anděly

aneb po stopách českého krále pěšky do Cách

Proč jste se vydal na tak dlouhé putování? Častá otázka. Na toto opravdu dlouhé, předlouhé putování jsem se vydal pro vlastní obrácení. Šel jsem pro lidi, které mám rád, šel jsem pro lidi, kterým jsem v životě nějak ublížil, a pro mnoho dalších věcí. Myslel jsem na církve v dnešním světě, společnost i náš národ. Svým putováním jsme chtěli poděkovat za znovunabytou svobodu a také za to, že padly hranice mezi evropskými zeměmi. Přáli jsme si konat pokání za všechny války a krivdy, které jsme si vzájemně způsobili. V neposlední řadě také prosit za obnovu křesťanských kořenů Evropy a za posvěcení rodin a za rodiny v těžkostech.

Nikdy jsem si nepomyslel, že někdy dojdou pěšky až do Prahy. To byl také ten nejtěžší úsek pouti. Přes hory, údolími řek, přes lesy a louky... Když jsme tam po týdně došli, řekl jsem si, že to zkusím ještě do Rozvadova. V Praze nám požeňal na další putování otec kardinál Dominik Duka.

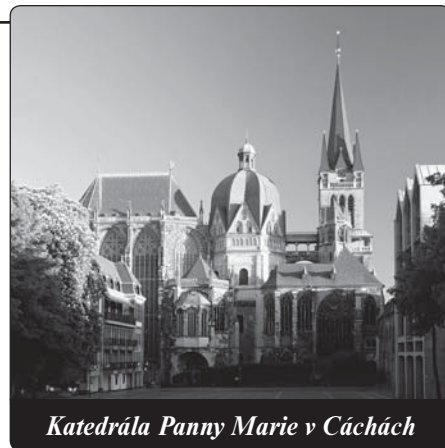
Ve Zruči nad Sázavou jsem dostal nabídku přenocování v jedné rodině. Rád jsem ji přijal. Měli tři malé děti. Nejmladší se jmenoval Václav. A tento šestiletý Vašíček se mi pochlubil, že dostal právě pytlík skleněnek - barevných kuliček. Vzpomínal jsem, jak jsem jako chlapec hrával kuličky. To se udělá patou důlek v zemi, odměří se určitá vzdálenost, kde se udělá kolíkem čára. A odtud se začíná hrát. Vašíčkův tatínek slíbil, že to hned zítra spolu vyzkouší. A ten chlapeček ke mně přišel a daroval mi z toho svého pokladu jednu kuličku. Nesl jsem ji celou cestu až do Cách. Držel jsem ji v rukou denně a mám ji dnes doma jako vzácný poklad. Malý andílek.

V Plzni nás při loučení v katedrále otec biskup František Radkovský poprosil, abychom, až přijdeme do Cách, za něj udělali křížek na náhrobku biskupa Hemmerleho. Pamatoval jsem na to po celou pouť a po příchodu na místo jsem to velice rád udělal. Přivedlo mne to na jednu myšlenku. Když jsem se s někým na cestě potkal nebo loučil, požádal jsem ho o kří-

žek na čelo se slibem, že na něj před oltářem Panny Marie v Cáchách vzpomenu. Nesl jsem těch křížků několik desítek.

Čím déle jsme šli, tím více přibývalo lidí, kteří nám v těžké situaci či nesnázi nezištně pomohli. Začal jsem jim říkat „dobří andělé“ a loučil jsem se s nimi vždy stejnou, takovou malou „kouzelnou formulku“, která mne napadla. Po Vašíčkovi ze Zruče nad Sázavou to byla paní v Rozvadově, která mi pomohla v situaci, kdy mé boty po 500 km měly již zcela obroušené podpatky. Díky ní jsme našli mistra, který mi boty opravil a opatřil novými podpatky se zárukou, že s nimi dojdou až do cíle. Další anděl. V Cáchách zbyl z nových podpatků po dalších 700 km ještě 1 mm. Přední část podrážky také vydržela, i když úplně hladká a bez vzorku.

Den před svatodušními svátky (v Německu volný den) byl na silnicích mimořádně silný provoz. Šel jsem po úzké krajnici silnice 1. třídy k večeru, když vedle mne zastavilo zelené auto německé policie. Když posádka zjistila, že nemluvíme německy, ukázala mi k blízké čerpací stanici, abych tam na ně počkal. Po kontrole dokladů, když zjistili, odkud a kam jdu, nabízel mi, že mne odvezou autem do blízkého města, kde jsem chtěl požádat na faře o nocleh pro sebe i své kolegy, kteří šli za mnou. Když jsem jim lámanou angličtinou (policistka ji ovládala asi



Katedrála Panny Marie v Cáchách

tak jako já) vysvětlil, že poutník se neovízí autem, poradili mi alespoň, kudy mám jít, a rozloučili se. Při loučení jsem jim řekl onu formulku: „*Our Lord sent me two good angels. When I come to Aachen before the altar of the Virgin Mary, I remember of you,*“ - „Náš Pán mi poslal dva dobré anděly. Až přijdu před oltář Panny Marie do Cách, vzpomenu si na vás...“ „Kouzelná formulka“, použil jsem ji mnohokrát. Otvírala srdce...

Podle jejich rady jsem snadno našel kostel i pana faráře. Když jsem si vybaloval věci ve farním domě, přijelo před faru k překvapení všech přítomných policejní auto. Vystoupili dva němečtí policisté, se kterými jsem se asi před hodinou setkal. Muž a žena. Dovezli mi dva balíčky. V jednom byly čerstvé jahody a ve druhém třešně. Dva dobří andělé...

V historickém městě Bamberku jsme se setkali v klášteře sester františkánek s přáteli z Francie Robertem a Claudií Mestelanovými z Avignonu. Jsou z organizace *Poutní cesta křesťanskou Evropou - La Route de l'Europe chrétienne*. Ve Frankfurtu nad Mohanem k nim přibyla i Clode, učitelka z Paříže. Šli jsme spolu 500 km. Jejich styl mi připomínal francouzský supervlak TGV. Vstávalo se před pátou ranní. Vycházelo se přesně v 6.00 hodin. „Voyage!“ Nasadili svižné tempo, kterým jsme šli s malými přestávkami celý den. Krásně zpívali a modlili se. Opravdová pouť. Společně jsme se modlili latinsky růžencem. Nechyběly zastávky u každého kostela a kapličky.

P. František Lízna, „velký poutník“, mi před pěti lety vyprávěl o své pěší pouti do Santiaga de Compostela ze Svaté Hory u Příbrami. Ušel 3000 km a šel tři měsíce. V kapse měl lístečky se jmény svých známých. Každý den do ní sáhl a vytáhl jedno jméno. Za toho člověka se celý den modlil a obětoval za něj mši svatou.

Poslal mu z místa, kde právě byl, pohled s pozdravem. Natolik mne to inspirovalo, že jsem si před poutí udělal podobný seznam. A každý den jsem odeslal určitému člověku SMS s tím, že jsem na pěší pouti a dnes budu celý den na něho myslet. Budu se modlit a chci obětovat námahy dnešního dne pěšího putování za něj. Vždy se mi dostalo za nějakou dobu odpovědi. Byl jsem s osloveným v úzkém kontaktu a velmi mne to posilovalo. Jsou někdy okamžiky, že tělo již odmítá sloužit, a duch musí zvítězit nad tělem. Odpovědnost spolu s příslibem přijetí těžkostí za druhou osobu přináší velkou posilu a dokáže člověka povzbudit tak, že překoná někdy i sám sebe. Některé zvláště těžké dny jsem si uvědomil, že ten, za kterého dnešní den obětují námahy pěšího putování, to má asi v životě těžké a nese velkou odpovědnost.

Němci mají smysl pro řád a pořádek. Někdy nám to připadá těžkopádné. My dovedeme být pružnější a umíme improvizovat. Po deštivém dni a více než třiceti ušlých kilometrech jsme připutovali večer do středu jednoho městečka. Poblíž kostela jsme objevili nový farní dům. Schovali jsme se pod stříškou u vchodu a těšili se na to, jak si zde přes noc odpočineme. V Německu je málo kněží. Proto je tam mnoho duchovních z Afriky, Polska a dalších zemí. Ti mají sedm až osm farností a je někdy těžké vystopovat, kde se právě nacházejí. Na nástěnce jsme našli seznam farní rady s adresami jejích členů. Jeden bydlel v ulici, kterou jsme ke kos-



Poselství Královny míru Mirjaně

„Drahé děti! Já, Matka celého světa, vás zde shromažďuji, žehnám vás mateřským požehnáním a zvu vás, abyste šli cestou pokory. Tato cesta vede k poznání lásky mého Syna. Můj Syn je všemohoucí, On je ve všem. Jestli vy, děti moje, to nepoznáváte, pak ve vaší duši vládne tma - slepota. Uzdravit vás může jedině pokora. Děti moje, já jsem stále žila pokorně, odvážně a v naději. Věděla jsem, poznala jsem, že Bůh je v nás a my v Bohu. Totéž žádám od vás. Přeji si vás všechny se mnou ve věčnosti, neboť vy jste část mne. Na vaší cestě vám pomohu. Má láska vás ovine jako plášť a učiní z vás apoštoly mého světa - Božítého světa. Láskou, která přichází z pokory, budete přinášet světlo tam, kde vládne tma - slepota. Budete přinášet mého Syna, který je světlo světa. Já jsem stále s vašimi pastýři a modlím se, aby vám stále byli příkladem pokory. Děkuji vám.“

Medžugorje 2. července 2014

telu přišli. Já jsem hlídal zavazadla a mí kolegové Luboš a Maruška se vydali dohodnout nocleh. Byli odesláni na jinou adresu za místním jáhnem. Ten je laskavě přijal a vyslechl. Pak jim řekl: „Das ist nicht möglich hier,“ a poslal nás na nádraží, kde byla ubytovna pro bezdomovce. Jako druhou možnost nám nabídl vrátit se v dešti 7 km zpět a požádat tam o ubytování v diecézním domě pro poutníky. Zklamaně jsme odcházeli do další obce. Tam jsme poblíž kostela (fara byla prázdná) narazili na krásně osvětlený křesťanský dům s názvem *Efata*, tj. otevři se. Viděli jsme několik žen, jak v jednom sále cvičí jógu. Ta, která cvičení vedla, nám poradila, ať asi hodinu počkáme, že přijde správce a s tou se můžeme dohodnout na možnosti přenocování. Po hodině čekání se dovídáme, že to není možné. „Das ist nicht möglich hier,“ slyšíme ten večer již podruhé. Prosíme jen o kousek místa na podlaze. Máme vlastní karimatky a spacáky. „Das ist nicht möglich hier...“ Po chvíli přichází manžel paní správce, je jáhnem. „Das ist nicht möglich...“

Jdeme smutní a zklamaní deštivou nocí ke kostelu. Za presbytářem je jakýsi otevřený klenutý průchod mezi kostelem a hřbitovem. Rozbalujeme své věci a pokládáme je na nečistou zem. Manžel paní správce vidí, kam odcházíme. Jde se za námi podívat. Když vidí, kde a jak se chystáme nocovat, řekne: „Sbalte se.“ A hned nám pomáhá s balením. Za chvíli odchází a vrací se v autě. Veze nás do asi 5 km vzdáleného kapucínského kláštera, kde nás po malém váhání ubytují... Dobrý anděl.

Moc nás tento přístup mrzí. Později začínáme chápat, že to není věc zlé vůle, ale smyslu pro pořádek. Nikdo se ne-

odvází rozhodnout o tom, co není v jeho kompetenci. Snad by mohl ztratit i důvěru a přijít o práci. Vezmeme si z toho poučení a nadále vždy prosíme pana faráře tam, kde právě nocujeme, aby zatelefonoval do další farnosti, kam chceme zítra dojít a kde máme v úmyslu přespat. Když se nedovolá, prosíme, aby poslal sousedovi e-mail. A ono to funguje. „Á, tak to jste vy? Včera nám pan farář telefonoval. Už na vás čekáme.“ Ordnung je ordnung.

Ve františkánském klášteře Maria Tall v nádherném Porýní nás ubytovali bratři v klauzuru. Na dveřích našeho pokoje se objevila cedulka s nápisem (viz obrázek).

**Siehe,
ich sende einen Engel
vordir her,
der dich behüte
auf dem Wege** 2. Mose 23/20

V překladu zní: „Hle, pošlu před tebou anděla, aby tě chránil na cestě.“ Jak příznačně. Když jsem si doma našel v Bibli celý ten citát z 2. knihy Mojžíšovy (23,20), našel jsem toto pokračování: „...a dovede tě na místo, které jsem pro tebe připravil.“

I přes všechnu snahu spíme také pod širákem. Nocleh jsme nesehnali. V historickém městě Münstermainfeld je u kostela velká fara. „Das ist nicht möglich hier...“ Nemáme sil již dále prosit a unaveni odcházíme do další obce s kostelem vzdálené asi 6 km. Na okraji města se zastavujeme u obchodního domu něco koupit k jídlu. Přijíždí nějaký pán a vidí ty kopce batohů a ptá se, odkud a kam jdeme. Když slyší, že nemáme nocleh, dává nám k dispozici celý svůj dům. Jmenuje se Lothar. Další dobrý anděl. ▶

ČESKOU CESTOU DO CÁCH
Křtiny - Želiv - Praha
Praha - Tetín - hranice

Karel IV. od r. 1349 každých 7 let

Karel Veliký + 814

hranice - Fahrenberg - Bamberg - Aachen
2014
VIA BOHEMICA

► Po sedmi týdnech a 1200 km dochází-me do cíle naší pouti – Cách. Dvěstětisícové velkoměsto, založené v roce 800 Karlem Velikým. Náš král Karel IV. ho uctíval jako svůj vzor. Byl zde v roce 1349 korunován na římského císaře. Nechal k původnímu oktogonu přistavět gotický presbytář a zavedl sedmileté putování k látkovým relikviím: košili Panny Marie, plénkám z jeslí a bederní roušce Krista ukřižovaného a plátna, na kterém ležela hlava sv. Jana Křtitele.



Přijal nás místní biskup Mons. Heinrich Mussinghoff, měli jsme možnost sloužit českou mší svatou, kterou celebrol Mons. Jan Peňáz. Zúčastnili jsme se velké slavnosti otevírání relikviáře s látkovými svátostinami a bylo nám umožněno se jich prostřednictvím nějaké osobní věci i dotknout. Ano, tak jsme naplnili i název pouti... až na dotek plének Pána Ježíše.

V Cáchách jsme se setkali s 20 slovenskými poutníky a 40 z Kladna, kteří přijeli autobusem. Přivezli darem Lidickou Madonu od Zdirada Čecha.

Bohu díky!

Boj o záchranu afrických albínů

Papež František propůjčil svůj hlas audioknize, vydané na záchranu afrických albínů. Autorem projektu je Ital Cristiano Gentili, čtyřicetiletý zaměstnanec mezinárodních organizací zaměřených na jih světa. V posledních letech se snaží upozornit na dramatické životní podmínky dětí a mladistvých, kteří se v černé Africe rodí s bílou pletí a stávají se obětmi směsice rasismu a pověrčivosti.

„Tito lidé jsou diskriminováni od narození po celý zbytek svého života. Je na ně pořádán hon, protože převládá víra, že z částí jejich těla je možné dělat ochranné amulety. Kromě toho je nutné si uvědomit, že těmto lidem kvůli nedostatku melaninu pod rovníkovým sluncem hrozí kožní nádory. Nedožívají se tedy více než 32 let.“

Ve spolupráci s nevládní organizací *Lékaři pro Afriku* Cristiano Gentili prožil dlouhý čas v Tanzánii. S africkým albínem Josephatem Tornerem cestuje po světě a odhaluje zločiny, které se odehrávají vinou převládající africké pověrčivosti a za naprosté lhostejnosti Západu.

„Byl jsem v Africe, kde jsem se dozvěděl o existenci tohoto fenoménu. Vzal jsem si rok neplaceného volna, abych jej zdokumentoval. Se svým kolegou, který je aktivistou za práva albínů, jsem navštívil některé chráněné komunity a mohl jsem

si uvědomit kontrast mezi bílou pletí privilegovaného Evropana a bílým Afričanem. Chtěl jsem udělat něco, abych zvýšil povědomí o tomto jevu. A tak vznikl román *Bílý stín*.“

Gentiliho reportáže a kniha však dopadají do prázdného ticha. Rodák z toskánského Grossetta proto apeluje na známé osobnosti, politiky, novináře i nakladatele. Jediný, kdo mu odpovídá, je papež František.

„Papež František četl dopis, ve kterém jsem ho vyzýval, aby se těchto lidí zastal. Byl jsem pozván do Vatikánu na mezinárodní sympozium o Africe, kde jsem si připadal poněkud nepatřičně. Měl jsem totiž vystoupit po významných politických a církevních osobnostech. Promluvil jsem zcela jednoduše o afrických albínech a svém románu. Svatý otec mne kromě toho pozval ke třídenímu pobytu do Domu svaté Marty a tam mne přijal na soukromé audienci. Během této audience významně podpořil celý projekt. Jako první daroval svůj hlas pro vznikající audioknihu. Přečetl několik vět, pronášených jednou z postav, která vznikla ještě před volbou papeže Bergoglia. Je to otec Francis, který ztělesňuje roli katolické církve v Africe a s kterým se do africké církve vrací naděje.“

Vzor Svatého otce však může následovat kdokoliv. Pokud věnuje svůj hlas, zúčastní se tvorby vůbec první sociální audioknihy, která symbolicky dodá hlas těm, kdo jej nemají.

„Je to první sociální audiokniha, která kdy vznikla. Vyvinuli ji mladí italsí informatici, kteří projekt patentovali. Audioknihu běžně čte jeden člověk, zatímco my jsme román rozdělili do zhruba sedmi tisíc vět. Je možné se zaregistrovat v pěti jazycích na internetové stránky www.ombrabianca.com a darovat svůj hlas. Předčítá se pouze italsky, ale nezáleží na dokonalosti přednesu, důležité je zúčastnit se iniciativy.“

Dodejme, že celý projekt doprovází finanční sbírka a vícejazyčná petice (www.change.org).

Jana Gruberová,
Česká sekce Rádia Vatikán

Logo a modlitba Světových dnů mládeže 2016

Kardinál Stanisław Dziwisz představil oficiální logo a modlitbu 31. Světových dnů mládeže, které bude na konci července 2016 hostit polský Krakov. Autorky loga, polské grafičky Monika Rybczynská (28 let) a Emilia Pyzová (26 let) se inspirovaly obrazem Božího milosrdenství podle vidění sv. Faustyny Kowalské.



Oficiální modlitba krakovských Světových dnů mládeže sestává ze tří částí – v první se (zejména mladý) člověk svěřuje Božimu milosrdenství. Druhá je prosbou o milosrdenství srdce. Třetí pak prosbou o přímělu Matky Boží a sv. Jana Pavla II., který je patronem Světových dnů mládeže.

Setkání mládeže v polském Krakově se ponese ve znamení verše z Ježíšova horského kázání: „Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství.“ (Mt 5,7)

Podle zpráv tiskových agentur

Okružní dopis k výstavbě katedrály „Matky všech národů“ v Kazachstánu

Vážení dárci! Představenstvo spolku pro výstavbu katedrály „Matky všech národů“, v čele s Agnes Ritterovou, děkuje ještě jednou srdečně všem, kteří přispěli na výstavbu katedrály v Karagandě v Kazachstánu.

Dne 24. dubna 2014 se konalo poslední zasedání k dobrovolnému rozpuštění spolku, a to jeden a půl roku po slavnosti posvěcení katedrály. Musely se totiž dořešit všechny finanční pohledávky. Zbývající majetek ke dni rozpuštění byl poukázán biskupu Kaletovi na provoz katedrály.

Velká radost zavládla nad zdařilým dílem také na této poslední schůzi díky názorné kronice četných zastavení, která byla zdolána během dvanáctiletého společného díla realizace tohoto Božího domu z příkazu Matky Boží. Ještě jednou srdečně Pán Bůh zaplat všem čelným dárcům! Agnes Ritterová ještě před odjezdem na slavnost posvěcení chrámu 9. září 2012 pronesla důležitá slova: „Dokončeno jest. Můj úkol byl splněn.“

Katedrála zazářila v plném lesku ke cti Matky Boží. Pokud budete vyzváni ke sbírkám v následujících dnech roku 2014 a později, děje se to



bez příkazu a vědomí Agnes Ritterové a představenstva jejího spolku. Agnes Ritterová a představenstvo spolku se distancují od těchto sbírek a nezodpovídají za tyto výzvy ke sbírkám. Ať Vás provází Matka Boží svým mateřským požehnáním a odmění Vás za všelikou pomoc při této akci.

To všem vyprošuje Agnes Ritterová a představenstvo spolku.

Květen 2014

K míru je třeba větší odvahy než k válce - dokončení ze str. 2

nadějí... a naše naděje byly marné. Ny-ní, Pane, pomoz Ty! Daruj nám pokoj, nauč nás pokoji, doved' nás k pokoji. Otevři naše oči a naše srdce a dej nám odvahu říci: „Už nikdy válka“, „válka ničí všechno“. Vlij nám odvahu konat konkrétní gesta vytvářející pokoj. Pane, Bože Abrahámův a proroků, Bože lásky, který jsi nás stvořil a voláš nás, abychom žili jako bratři, daruj nám sílu být denně tvůrci pokoje, daruj nám schopnost hledět dobrotivě na všechny bratry, které potkáváme na svojí cestě. Uschopni nás slyšet křik svých spoluobčanů, kteří nás žádají, abychom pře-

tvorili svoje zbraně na nástroje míru, naše strachy v důvěru a naše napětí na odpuštění. Uchovej v nás planoucí naději, abychom se s trpělivou vytrvalostí rozhodovali pro dialog a smíření, aby konečně zvítězil pokoj. Ať jsou z každého srdce odstraněna slova: rozdělení, nenávisť a válka. Pane, odzbroj jazyk i ruce, obnov srdce a mysl, aby slovem, které nás k sobě přivádí, bylo vždycky „bratr“ a stylem našeho života se stal *šalom*, pokoj a *salam!* Amen.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán*

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

a nasadilo na klas, tehdy se ukázal i plevel. Tu přišli služebníci k hospodáři a řekli mu: „Pane, copak jsi nenasel na svém poli dobré semeno? Odkud se tedy vzal plevel?“ On jim odpověděl: „To udělal nepřítel.“ A služebníci mu řekli: „Máme jít a sesbírat ho?“ On však řekl: „Ne. Jinak byste při sbírání plevelu mohli s ním vytrhat i pšenici. Nechte obojí spolu růst až do žni a o žních řeknu žencům: Nejprve seberte plevel a svažte ho do snopků k spálení, ale pšenici shromážděte do mé stodoly.“

Předložil jim další podobenství: „Nebeské království je jako hořčičné zrnko, které člověk vzal a zasel na svém poli. Je sice menší než všechna semena, ale když vyroste, je větší než ostatní zahradní rostliny a stane se z něho keř, takže přilétají ptáci a hnízdí v jeho větvích.“ Pověděl jim jiné podobenství: „Nebeské království je jako kvas, který vzala žena a zadělala ho do tří měřic mouky, až se všechno prokvasilo.“ To všechno mluvil Ježíš zástupům v podobenstvích a bez podobenství k nim vůbec nemluvil. Tak se mělo naplnit, co řekl prorok: „Otevřu ústa v podobenstvích, vypovím, co bylo skryté od založení světa.“ Potom rozpustil zástupy a šel domů. Jeho učedníci k němu přistoupili a prosili: „Vylož nám to podobenství o plevelu na poli.“ Odpověděl: „Ten, kdo rozsévá dobré semeno, je Syn člověka, pole je svět. Dobré semeno jsou synové Království, plevel jsou synové toho Zlého. Nepřítel, který ho zasel, je ďábel. Žeň je skonání věku, ženci jsou andělé. Jako se sbírá plevel a spaluje v ohni, tak bude i při skonání věku. Syn člověka pošle své anděly, ti posbírají z jeho království všechny svůdce a ty, kdo dělají nepravosti, a uvrhnou je do ohnivě pece; tam bude pláč a skřípění zubů. Tehdy budou spravedliví v království svého Otce zářit jako slunce. Kdo má uši, slyš!“



Pondělí 21. 7. 2014: 6:05 Vatican magazine (777. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Čeští salesiáni v Bulharsku **6:50** Karmelitky z Nenshatu **7:05** Milovať až do zabudnutia **7:55** Přejeme si... **8:15** Jezuité o: František Xaverský **8:35** O kom, o čem: Vlastimila Češková **9:00** Oblastní charita Znojmo: Rodinný sociální asistent **9:15** Milosrdní bratři v Čechách a na Moravě **10:00** Lidé, kteří milují život **10:25** Jak si mě našel Antonín z Padovy **11:05** Poutní místa v Čechách a na Moravě: Velehrad **11:15** Cirkus Noeland (2. díl) **11:45** Hermie a přítel v nouzi **11:50** Sedmihlásky – A co jsi podělal, Janošku **11:55** Z pokladů duše: Ladislav Křížek – Život bez Krista je bezcenný [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Arka Noego: Koncert naděje (2. část) **14:00** Vatican magazine (777. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:30** Listy z osamělého ostrova: List do Filadelfie (6. díl): Hledat otevřené dveře **15:00** Noční univerzita: P. Amedeo Ferrari, OFM – Svědomí, pochybení, milosrdná láska, začít znovu **16:05** Organ v nebi **16:35** Můj Bůh a Walter: Manželství **16:50** Bol som mimo: Peter Vician **17:55** Kultura života – Bioetika: Paliativní medicína **18:25** Sedmihlásky – A co jsi podělal, Janošku **18:30** Hermie soutěží [P] **18:40** Karmelitánky v Chile **18:50** Oázy Perlového ostrova **19:15** Přejeme si... **19:30** Hornolidečko – Valašská Senice **19:40** Zprávy z Věčného města: 21. 7. 2014 [P] **19:50** Z pokladů duše: Ladislav Křížek – Život bez Krista je bezcenný **20:00** Jde o život (3. díl): Modlitba II. [P] **21:30** Na koberečku – Camino Francés **21:40** Zachraňme kostely (2. díl): Kostel svatého Víta v Zahrádce [L] **22:05** Noční univerzita: David Říman – Bojová umění: ANO, či NE?! **23:00** Veneto [P] **23:15** Vatican magazine (777. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:50** Kulatý stůl: Pražské Jezulátko.

Úterý 22. 7. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 21. 7. 2014 **6:15** Má vlast: Štípa **7:40** Tajemství Jana Pavla II.: Z Fatimy k pádu komunismu **8:25** Můj Bůh a Walter: Manželství **8:40** Budu pomáhat: Dětský domov Strančice **8:55** Poodří – mokřady mezinárodního významu České republiky **9:35** Jezuité o: František Xaverský **10:00** Vatican magazine (777. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:30** Noční univerzita: David Říman – Bojová umění: ANO, či NE?! **11:20** Pan profesor [P] **11:40** Sedmihlásky – A co jsi podělal, Janošku **11:45** Hermie soutěží **11:55** Z pokladů duše: kardinál Miloslav Vlk – Život je dar [P] **12:00** Polední modlitba **12:05** Platinové písničky (33. díl): Dechovka **12:35** Zprávy z Věčného města: 21. 7. 2014 **12:45** Oázy Perlového ostrova **13:10** Lidé, kteří milují život **13:40** Milovať až do zabudnutia **14:30** Kulatý stůl – Pražské Jezulátko **16:05** Přejeme si... **16:20** Ceferino Jiménez Malla – Cikán v nebi **16:50** Vyšehradská zastavení **17:05** Léta letí k andělům (63. díl): Milan Novák **17:25** Jak poznávat svět, který nevidím **18:00** Cirkus Noeland (2. díl) **18:30** Hermie a jeho přítel: Buzbyho hláskovací soutěž [P] **18:35** Sedmihlásky – A co jsi podělal, Janošku **18:40** Hermie a jeho přítel: Zbytečná hádanka **19:10** UNITED 2013: Jeden život **19:35** Zpravodajské Noeviny: 22. 7. 2014 [P] **19:50** Z pokladů duše: kardinál Miloslav Vlk – Život je dar **20:00** Misie naživu s pracovníky misijní organizace Likvidace lepry **21:05** Transport **21:40** Zpravodajské Noeviny: 22. 7. 2014 **22:00** Zprávy z Věčného města: 21. 7. 2014 **22:10** Prešiel som hranicu **23:05** Jak si mě našel Antonín z Padovy **23:45** Přejeme si... **0:05** Jak potkávat svět (6. díl): S Evou Drízgovou-Jirušovou.

Středa 23. 7. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 22. 7. 2014 **6:20** Noční univerzita: P. Amedeo Ferrari, OFM – Svědomí, pochybení, milosrdná láska, začít znovu **7:25** Jsem šťastný. I vy budete šťastní! **7:55** Oázy Perlového ostrova **8:20** Klapka s ... (70. díl): Petrem Baranem **9:20** Zprávy z Věčného města: 21. 7. 2014 **9:30** Ztracená ovečka **10:00**

Cvrlikání (25. díl): Bujabéza **11:05** Co je dobré vědět, když... **11:45** Hermie a jeho přítel: Buzbyho hláskovací soutěž **11:55** Z pokladů duše: P. Karel Moravec – Poutní místo Králíky [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** Jde o život (3. díl): Modlitba II. **14:25** Na koberečku – Camino Francés **14:35** Jak potkávat svět (6. díl): S Evou Drízgovou-Jirušovou **15:45** Zpravodajské Noeviny: 22. 7. 2014 **16:05** Outdoor Films s Marianem Jiřím Huskem (13. díl) **17:35** Můj Bůh a Walter: Poslední věci [P] **18:00** Vatican magazine (777. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:30** Kudrnáč Hermie [P] **18:35** Sedmihlásky – A co jsi podělal, Janošku **18:40** Zachraňme kostely (2. díl): Kostel svatého Víta v Zahrádce **19:00** Zprávy z Věčného města: 21. 7. 2014 **19:15** Jezuité o: František Xaverský **19:35** Přejeme si... [P] **19:50** Z pokladů duše: P. Karel Moravec – Poutní místo Králíky **20:00** Léta letí k andělům (64. díl): Jáchym Jaroslav Šimek – premonstrát a opat želivského kláštera **20:20** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Ježíš, Zacheus a my **21:55** Dny terapie **2014 22:10** Na pořadu rodina – Samota jako příležitost **23:10** Listy z osamělého ostrova: List do Filadelfie (6. díl): Hledat otevřené dveře **23:45** Má vlast: Štípa.

Čtvrtek 24. 7. 2014: 6:05 Bol som mimo: Peter Vician **7:05** Léta letí k andělům (64. díl): Jáchym Jaroslav Šimek – premonstrát a opat želivského kláštera **7:30** Platinové písničky (33. díl): Dechovka **8:00** Ceferino Jiménez Malla – Cikán v nebi **8:30** UNITED 2013: Jeden život **8:55** Misie naživu s pracovníky misijní organizace Likvidace lepry **10:00** Kulatý stůl – Pražské Jezulátko **11:30** Přejeme si... **11:45** Kudrnáč Hermie **11:50** Sedmihlásky – A co jsi podělal, Janošku **11:55** Z pokladů duše: Dana Bednářová – Svědectví [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Má vlast: Štípa **13:30** Milosrdní bratři v Čechách a na Moravě **14:10** Klapka s ... (70. díl): Petrem Baranem **15:10** Veneto **15:25** 869 dní **16:00** Zpravodajské Noeviny: 22. 7. 2014 **16:15** Kultura života – Bioetika: Bioetika a komunikace [P] **16:45** Milovať až do zabudnutia **17:35** Dar z Medžugorje **18:00** Hermie a jeho přítel: Zbytečná hádanka **18:25** Sedmihlásky – A co jsi podělal, Janošku **18:30** Hermieho zpívanky [P] **18:35** Tajemství Jana Pavla II.: Z Fatimy k pádu komunismu **19:20** Cesta k domovu **19:40** Zpravodajské Noeviny: 24. 7. 2014 [P] **19:55** Z pokladů duše: Dana Bednářová – Svědectví **20:00** Jak potkávat svět (10. díl): S Alfrédem Strejčkem [P] **21:25** Kus dřeva ze stromu: Jablůň [P] **21:40** Zpravodajské Noeviny: 24. 7. 2014 **22:00** O kom, o čem: Vlastimila Češková **22:25** Vatican magazine (777. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **22:55** Přejeme si... **23:10** Zachraňme kostely (2. díl): Kostel svatého Víta v Zahrádce **23:30** Vše pro mého krále a královnu **0:05** Zpravodajské Noeviny: 24. 7. 2014 **0:20** Můj Bůh a Walter: Poslední věci **0:40** Nezděné město.

Pátek 25. 7. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 24. 7. 2014 **6:20** Zachraňme kostely (2. díl): Kostel svatého Víta v Zahrádce **6:45** Krásné slovo otce Špidlíka (2. díl): Slovanská spiritualita a Velehrad, 2. část **7:45** Listy z osamělého ostrova: List do Filadelfie (6. díl): Hledat otevřené dveře **8:15** Karmelitánky v Chile **8:25** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Ježíš, Zacheus a my **10:00** Na koberečku – Camino Francés **10:10** Jde o život (3. díl): Modlitba II. **11:45** Sedmihlásky – A co jsi podělal, Janošku **11:50** Hermieho zpívanky **11:55** Z pokladů duše: Františka Böhmová – Bůh se na nás těší [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Přejeme si... **13:05** Léta letí k andělům (64. díl): Jáchym Jaroslav Šimek – premonstrát a opat želivského kláštera **13:30** Vše pro mého krále a královnu **14:00** Arka Noego: Koncert naděje (2. část)

15:10 Bol som mimo: Peter Vician **16:15** Zpravodajské Noeviny: 24. 7. 2014 **16:30** UNITED 2013: Jeden život **16:55** Misie naživu s pracovníky misijní organizace Likvidace lepry **18:00** Cirkus Noeland (2. díl) **18:30** Hermie a jeho přítel: Buzbyho plážová párty [P] **18:35** Sedmihlásky – A co jsi podělal, Janošku **18:40** Můj Bůh a Walter: Poslední věci **19:00** Kus dřeva ze stromu: Jablůň **19:15** Hornolidečko – Leskovec **19:25** Jezuitské redukce v Paraguaji **19:40** Zprávy z Věčného města: 25. 7. 2014 [P] **19:50** Z pokladů duše: Františka Böhmová – Bůh se na nás těší **20:00** Rok vína **20:30** Jánošíkove dni v Terchovej 2014: „Veruže mi zahráj, Terchovská muzika...“ [L] **22:30** Přejeme si... **22:45** Tajemství Jana Pavla II.: Z Fatimy k pádu komunismu **23:30** Kultura života – Bioetika: Bioetika a komunikace **0:05** Milovať až do zabudnutia.

Sobota 26. 7. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 25. 7. 2014 **6:15** Hornolidečko – Leskovec **6:25** Jezuité o: František Xaverský **6:45** Léta letí k andělům (64. díl): Jáchym Jaroslav Šimek – premonstrát a opat želivského kláštera **7:05** Hornolidečko – Leskovec **7:20** Arka Noego: Koncert naděje (2. část) **8:30** Cirkus Noeland (2. díl) **9:00** Sedmihlásky – A co jsi podělal, Janošku **9:05** Hermie a jeho přítel: Zbytečná hádanka **9:35** Zachraňme kostely (2. díl): Kostel svatého Víta v Zahrádce **9:55** Můj Bůh a Walter: Poslední věci **10:15** Ceferino Jiménez Malla – Cikán v nebi **10:50** Karmelitky z Nenshatu **11:05** Zprávy z Věčného města: 25. 7. 2014 **11:15** Vše pro mého krále a královnu **11:45** Karmelitánky v Chile **11:55** Z pokladů duše: P. Pavel Semela – Kam až můžeme zajít? [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [P] **12:10** Přejeme si... **12:30** Jánošíkove dni v Terchovej 2014: „Za našimi dvermi“ [L] **14:35** Jak potkávat svět (10. díl): S Alfrédem Strejčkem **16:00** Platinové písničky (33. díl): Dechovka **16:30** Zpravodajské Noeviny: 24. 7. 2014 **16:50** Cesta k domovu **17:10** Lidé, kteří milují život **17:35** Zprávy z Věčného města: 25. 7. 2014 **17:50** Listy z osamělého ostrova: List do Laodicee (7. díl): Běž na nákup [P] **18:25** Sedmihlásky – A co jsi podělal, Janošku **18:30** Hermie a jeho přítel: Buzbyho plážová párty **18:35** Medžugorje očima mladých: Festival mládeže 2012 v Bosně a Hercegovině z pohledu českých účastníků akce **18:55** Jak si mě našel Antonín z Padovy **19:35** Cesta k andělům (79. díl): Marie Retková **20:30** Jánošíkove dni v Terchovej 2014: „UNESCO v Terchovej“ [L] **23:00** Noční univerzita: P. Amedeo Ferrari, OFM – Svědomí, pochybení, milosrdná láska, začít znovu **0:05** Misie naživu s pracovníky misijní organizace Likvidace lepry.

Neděle 27. 7. 2014: 6:15 Bol som mimo: Peter Vician **7:15** UNITED 2013: Jeden život **7:40** Jak potkávat svět (10. díl): S Alfrédem Strejčkem **9:00** O kom, o čem: Vlastimila Češková **9:25** Ceferino Jiménez Malla – Cikán v nebi **10:00** Na koberečku – Camino Francés **10:10** Zprávy z Věčného města: 25. 7. 2014 **10:30** Primiční mše svatá P. Höniga: kostela sv. Prokopa v Letovicích [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:25** Zpravodajský souhrn týdne **13:15** Můj Bůh a Walter: Poslední věci **13:40** Cesta k andělům (79. díl): Marie Retková **14:30** Jánošíkove dni v Terchovej 2014: „Prechádzky po kraji“ [L] **16:35** Hermie a potopa **17:10** Cirkus Noeland (3. díl) **17:40** Sedmihlásky – Já su ráda, že su mladá **17:45** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Ježíš, Zacheus a my **19:15** Jezuité o: INDIE – na křižovatkách víry **19:35** Přejeme si... [P] **20:00** Vatican magazine (778. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:30** Benefiční koncert **21:45** Misie naživu s pracovníky misijní organizace Likvidace lepry **22:50** Polední modlitba Sv. otce Františka **23:00** Outdoor Films s Marianem Jiřím Huskem (13. díl) **0:35** Zpravodajský souhrn týdne.

XIV. PĚŠÍ POUŤ NA VELEHRAD – „Radost pro všechny lid“ (Lk 2,10) ve dnech 18. – 23. 8. 2014: Vranov nad Dyjí – Znojmo – Velehrad

Pondělí 18. 8. – 15.00 hod. Vranov nad Dyjí – Znojmo (18 km)

Úterý 19. 8. – 6.30 hod. Znojmo – Miroslav (33 km)

Středa 20. 8. – 6.30 hod. Miroslav – Blučina (33 km)

Čtvrtek 21. 8. – 6.30 hod. Blučina – Žarošice – Věteřov (33 km)

Pátek 22. 8. – 6.30 hod. Věteřov – Svatý Kliment – Buchlovice (28 km)

Sobota 23. 8. – 8.00 hod. Buchlovice – Velehrad (8 km)

- s sebou: rúženec, spacák, karimatku, pláštěnku
- ministranti ministrantské oblečení
- zápisné na převoz a noclehy 100 Kč, nocování je pod střechou na zemi
- společný duchovní a zábavní program
- svatá zpověď během cesty
- zavazadla i vyčerpané poutníky poveze doprovodné vozidlo

Sobota 23. 8. – 8.00 hod. společný odchod z Buchlovic od kostela na Velehrad • 10.30 hod. na nádvoří před bazilikou obnova zasvěcení národa Panně Marii • 11.30 hod. slavnostní MŠE SVATÁ s proboštem Pavlem Pacnerem • 15.00 hod. přednáška a závěrečné požehnání.

Hlaste se: ŘKF Znojmo, sv. Mikuláš – tel. 515 224 694, jindrichbartos@seznam.cz • ŘKF Vranov n/D – tel. 515 296 384, marek@fatym.com.

Srdečně všechny zveme! Pokud nemůžete na celou pouť, připojte se aspoň jen na kousek! **Návrat si zajišťuje každý sám!**

Královéhradecké diecézní centrum pro seniory zve starší lidi a další zájemce na POUTNĚ-POZNÁVACÍ ZÁJEZD DO SRBSKA, MAKEDONIE, ALBÁNIE A MEDŽUGORJE V HERCEGOVINĚ, který se uskuteční ve dnech 3. – 12. 9. 2014. Během zájezdu navštívíte místa spjatá s následovníky sv. Cyrila a Metoděje, historická města, křesťanské chrámy, budete mít možnost vykoupat se v křišťálově čistém Ohridském jezeře a relaxovat u Jadranu. Na zájezdu Vás doprovodí zkušený průvodce, přítomen bude rovněž duchovní doprovod. V případě zájmu **se prosím hláste** na kontaktech Diecézního centra pro seniory Hradec Králové: Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové • tel. 495 063 661 • e-mail: dcs@bihk.cz. **Více informací, včetně programu zájezdu,** naleznete na webu www.dcskh.cz nebo Vám je organizátoři na vyžádání rádi zašlou.

**POUŤ ORELSTVA KE SVATÉ LUDMILE NA TETÍN
v sobotu 6. září 2014**

Program: 10.00 hod. – začátek pouť u sochy sv. Jana Nepomuckého na Husově náměstí, Beroun (centrum); poutní procesí do Tetína (délka 3,5 km) • 11.30 hod. – mše svatá podle misálu z r. 1962 ke cti sv. Ludmily v kostele sv. Ludmily na Tetíně (po mši svaté občerstvení v restauraci).

*Svatá Ludmilo, matko českého národa,
u Slovanů horlivě ctěná, oroduj za nás!*

Orel župa Svatováclavská zve čitele sv. Ludmily na pouť a mši svatou. Sestry a bratři, členové Orla a čtitele sv. Ludmily! Přijďte uctít památku a odkaz velké národní světice a prosit u ní za české rodiny a zdravé národní společenství, prodchnuté svatováclavskou a cyrilometodějskou tradicí. Orelské stejnokroje a prapory, lidové a spolkové kroje a prapory vítány. **Organizátor:**

br. Stanislav Vejvar, Orel župa Svatováclavská
e-mail: standa.vejvar@volny.cz
<http://www.orel-zsv.ic.cz/akce.pdf>.

Liturgická čtení

Neděle 20. 7. – 16. neděle

v mezidobí

1. čt.: Mdr 12,13.16–19

Ž 86(85),5–6.9–10.15–16a

Odp.: 5a (*Tys, Pane, dobrý a shovívavý.*)

2. čt.: Řim 8,26–27

Ev.: Mt 13,24–43

Slovo na den: Až do žní.

Pondělí 21. 7. – nezávazná památka sv. Vavřince z Brindisi

1. čt.: Mích 6,1–4.6–8

Ž 50(49),5–6.8–9.16bc–17.21+23

Odp.: 23b (*Kdo žije správně, tomu ukáží Boží spásu.*)

Ev.: Mt 12,38–42

Slovo na den: Pokolení zlé a nevěrné hledá znamení.

Úterý 22. 7. – památka sv. Marie Magdalény

1. čt.: Pis 3,1–4a nebo 2 Kor

5,14–17

Ž 63(62),2.3–4.5–6.8–9

Odp.: 2b (*Má duše po tobě žízní, Pane, můj Bože!*)

Ev.: Jan 20,1.11–18

Slovo na den: Přišla ještě za tmy a viděla.

Středa 23. 7. – svátek sv. Brigity

1. čt.: Gal 2,19–20

Ž 34(33),2–3.4–5.6–7.8–9.10–11

Odp.: 9a (*Okuste a vízte, jak je Hospodin dobrý.*)

Ev.: Jan 15,1–8

Slovo na den: Zůstaňte ve mně.

Čtvrtek 24. 7. – nezávazná památka sv. Šarbela Machlúfa

1. čt.: Jer 2,1–3.7–8.12–13

Ž 36(35),6–7ab.8–9.10–11

Odp.: 10a (*U tebe, Bože, je pramen života.*)

Ev.: Mt 13,10–17

Slovo na den: Vám je dáno.

Pátek 25. 7. – svátek sv. Jakuba

1. čt.: 2 Kor 4,7–15

Ž 126(125),1–2ab.2cd–3.4–5.6

Odp.: 5 (*Kdo sejí v slzách, žnout budou s jásotem.*)

Ev.: Mt 20,20–28

Slovo na den: Pít kalich.

Sobota 26. 7. – památka sv. Jáchyma a Anny

1. čt.: Jer 7,1–11

Ž 84(83),3.4.5–6a+8a.11

Odp.: 2 (*Jak milý je tvůj příbytek, Hospodine zástupí!*)

Ev.: Mt 13,24–30

Slovo na den: Nepřítel rozházal mezi pšenici plevel.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

19. – 26. ČERVENCE 2014

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 20. 7.		PO 21. 7.		ÚT 22. 7.		ST 23. 7.		ČT 24. 7.		PÁ 25. 7.		SO 26. 7.	
Antifona	1136	1262	1150	1278	1768	1990	1768	1990	1197	1329	1673	1892	1754	1975
Žalm	784	883	783	881	783	881	783	881	784	883	786	884	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	1136	1263	1151	1279	1433	1611	1769	1990	1198	1330	1438	1617	1440	1620
Antifony	1137	1264	1151	1279	1434	1612	1770	1991	1198	1330	1438	1618	1229	1364
Žalmy	1137	1264	1152	1280	813	914	813	914	1199	1331	813	914	1229	1364
Krátké čtení a zpěv	1140	1267	1155	1283	1434	1612	1770	1991	1201	1334	1674	1894	1441	1620
Antifona k Zach. kantiku	705	796	1155	1284	1435	1613	1780	2001	1202	1334	1439	1618	1441	1621
Prosby	1140	1268	1155	1284	1771	1992	1771	1992	1202	1334	1675	1894	1757	1977
Závěrečná modlitba	706	796	1433	1610	1435	1613	1437	1616	1202	1616	1439	1618	1441	1621
Modlitba během dne:														
Hymnus	1141	1269	1156	1285	1172	1301	790	890	1203	1335	790	890	1233	1369
Antifony	1142	1269	1157	1285	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1369
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370
Krátké čtení	1144	1271	1159	1288	1175	1305	1773	1994	1206	1338	1676	1895	1236	1372
Závěrečná modlitba	706	796	1159	1288	1175	1305	1437	1616	1206	1339	1439	1618	1236	1372
Neřopry:														
	SO 19. 7.													
Hymnus	1132	1258	1145	1273	1160	1290	1435	1613	1774	1995	1207	1340	1677	1897
Antifony	1133	1259	1146	1274	1161	1290	1436	1614	1775	1997	1208	1341	1439	1619
Žalmy	1133	1259	1146	1274	1161	1291	1776	1997	1776	1997	1209	1341	1678	1897
Kr. čtení a zpěv	1135	1261	1149	1277	1164	1294	1436	1614	1777	1999	1211	1344	1680	1900
Ant. ke kant. P. M.	705	795	706	796	1164	1294	1436	1615	1780	2001	1211	1344	1439	1619
Prosby	1135	1261	1149	1277	1165	1294	1778	2000	1778	2000	1211	1345	1681	1900
Záv. modlitba	706	796	706	796	1433	1610	1435	1613	1437	1616	1212	1616	1439	1618
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

MISTR KUNG-FU NA LOPATKÁCH

*Graziano Marianelli • Z italštiny přeložila Vanda Bodová •
Odpovědný redaktor Pavel Mareš*

Strhující příběh Graziana Marianelliho, který byl před svým obrácením ke Kristu mistrem bojových umění. Jak Bůh přivádí k tomu, aby se ze samolibého egoisty stal milý a laskavý člověk?



*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 132x190 mm, 96 stran, 139 Kč*

**MANŽELSTVÍ • TO JE TAKÉ SLIB ÚCTY, LÁSKY,
VĚRNOSTI**

Miloš Szabo

Může být manželství něco jiného než svazek, závazek, slib, pouto? Proč ještě vlastně existuje a nenahradil ho volný vztah? Autor, katolický kněz, se pustil do nelehkého tématu, a to i pro věřící křesťany, s nimiž se ve své profesi denně stýká a pro něž se rozhodl žít. Může však pochopit manžely ten, který sám manželství nezažil? Odpověď čtenář najde poměrně snadno již na prvních stránkách knihy, v níž se P. Szabo vložil do role vypravěče i filozofa. Jde o knihu o manželství pro šťastné i méně šťastné páry, ale i pro ty, kdo se teprve pro manželství rozhodují.



*Cesta - Iva Pospíšilová
Váz., 112x195 mm, 144 stran, 138 Kč*

**JEDEME V TOM SPOLU • UMIŠ V TOM
CHODIT I PO SVATBĚ?**

Kateřina Štátná

Autorka vede čtenářky k prvním krůčkům v manželství. Nabízí odpovědi na praktické otázky i na takové, které zůstávají mnohdy nevyřčeny. Zamýšlí se podle manželského slibu nad oním dobrým a zlým, co manžely ve společném životě potkává. Není to návod, jak to dělat nejlépe, takový totiž neexistuje. Knižka ale nabízí pohledy a zkušenosti lidí, kteří již v manželství žijí, a těch, kteří manželům stojí nabližku a podporují je.



Paulínky • Brož., 135x205 mm, 96 stran, 135 Kč

MODLITBA PRO ZAČÁTEČNÍKY

*Peter Kreeft • Z angličtiny přeložila Hana Kalná
• Redakce Jakub Sluka*

Peter Kreeft v krátkých a přímočarých kapitolách této knihy nabízí jednoduché, ale účinné rady i konkrétní kroky k budování života modlitby. Vychází z moudrosti světců i velkých duchovních osobností, zvláště z díla *Praxe přítomnosti Boží*, které obsahuje spisy francouzského karmelitána bratra Vavřince od Vzkříšení (1611–1691). Vavřinec věřil, že sjednocení s Bohem není výsadou nějaké náboženské elity, ale že patří ke křesťanskému životu. Vybízí proto k aktivnímu uvědomování si Boží přítomnosti. Čím víc se budeme snažit žít v Boží přítomnosti, tím víc se toho může v našem životě změnit, tím víc bude naše srdce zakotveno v Bohu.



Karmelitánské nakladatelství • Brož., 115x180 mm, 104 stran, 129 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.